V. M. G's Popular Tamil Tutorial Guides

INTERMEDIATE EXAMINATION
In Arts & Science - 1951

PART II - TAMIL

A COMPLETE GUIDE TO THE SELECTIONS
IN POETRY AND TO THE TAMIL TEXTS,
DETAILED & NON - DETAILED

NOTES & EXAMINER IN ONE VOLUME

By

V. M. GOPALAKRISHNAMACHARIAR
17, T. P. Coil Street, Triplicane, Madras.

Price Rs. 3 0 0

T. 4446 Government Oriental Manuscripts Library, Triplicane P.O., Madras. Acc No 12564

பட்டினப்பாலை

பட்டினப்பாலையென்ற தொடர் - பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறிய பாலைத்திணையைப்பற்றிய செய்யுள் என்று பொருள்படும்: இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும்பயனு முடன்றொக்க தொகை. பாலை-பாலைத்திணையைக் கூறும் பாடலுக்கு, ஆகுபெயர். பாலையென்பதை ஆகுபெயராகக் கொள்ளாமல், பட்டினப்பாலையென்ற தொடரை வேற்றுமைத்தொகையின்மேல்வந்த அன்மொழித்தொகையெனக் கூறினுமாம். 'முல்லைப்பாட்டு,' 'குறிஞ்சிப்பாட்டு' என்று பெயரிட்டாற்போலப் பாலைப்பாட்டு என்று இந்நூற்குப் பெயரிடாது பட்டினப் பாலை என்று பெயரிட்டது, பாலைத்திணையைக் கூறும் பகுதி மிகச் சிறியதாயிருப்பப் பட்டினத்தின்சிறப்பைக் கூறும் பகுதியே மிக்கிருத்தலா லாகும். இத்தொடரில் பட்டினம் என்பது-காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை.

பொருளைத்தேடும்பொருட்டு வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லக்கருதிய தலைவன் தான் செல்லும் நாட்டிற்கு இடைவழியிலுள்ள கானம் வெய்ய தாதலால் தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லவும் துணியாமல் அவளைப் பிரிந்துசெல்லவும்துணியமாட்டானாய்த் தனதுநெஞ்சை நோக்கி, 'நெஞ்சமே! என்காதலி இங்கே தனியளாயிருப்ப, நான் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையே பரிசிலாகப்பெறுவேனாயினும், திருமாவளவனுடைய செங்கோலைப் போற் குளிர்ந்த தோள்களையுடைய தலைவியைப் பிரிந்து, அவ்வரசன் பகைவர்மேலோச்சிய வேலைக்காட்டிலும் மிக்கவெம்மையையுடைய கானத்தைக் கடந்துவாரேன்' என்று செலவழுங்கியதாகிய அகப்பொருள் இப்பாட்டினாற் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் இதில் தலைவியைப்பிரிந்துசெல அழுங்குதலாகிய பாலையின் உரிப்பொருள் அமைந்திருத்தலால், இது பாலையாயிற்று. (பிரிதலும் பிரிதல்நிமித்தமும் பாலையெனப்படு மென்பது இங்கே யறியத் தக்கது.)

அகப்பொருட்பாட்டாகிய இந்தப்பட்டினப்பாலைக்குப் பாட்டுடைத் தலைவன்-திருமாவளவன். கிளவித்தலைமகன், பெயர்கூறப்படான்: அகப்பொருளில் "சுட்டியொருவர் பெயர்கொளப்பெறாஅர்" என்பது இலக்கணமாதலினென்க. இந்த அகப்பொருட் பாட்டின் திணை, பாலைத் திணை: தலைவியைப் பொருள்வயிற்பிரியக்கருதிய தலைமகன் செலவழுங்குதல் என்பது இதிலுள்ள துறையாம்: பாட்டுடைத் தலைவன் - திருமாவளவன் என்று கூறப்பட்டுள்ளான்: அத்தொடர் கரிகால்பெருவளத்தானைக் குறிப்பது என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார்: அதையொட்டியே பலபுலவர்களும கூறிவந்துள்ளார்: திருவாளர் வழக்கறிஞர் சோமசுந்தரபாரதியார், பல காரணங்காட்டித் திருமாவளவன் என்பது கரிகாற்பெருவளத்தானைக் காட்டாது: அவன் வழித்தோன்றலாகிய ஒரு சோழ மன்னவனைக் காட்டுமென்று செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை முப்பத்தொன்பதாந்தொகுதியில் எழுதியுள்ளார்: அதன் தகுதியைப் பின்னர் ஆராய்வோம்.

இந்தப்பட்டினப்பாலை-நக்கீரனார் முதலிய கடைச்சங்கப்புலவர்களாலியற்றப்பட்ட பத்துப்பாட்டுக்களுள் ஒன்பதாவது. (பத்துப்பாட்டு என்பது-பதினெண்மேற்கணக்கைச்சார்ந்தது என்று கூறியுள்ளனர்,

ஒருவர்: பதினெண்மேற்கணக்கு இன்னவையென்றும், அவ்வாறு பயின்றுள்ள இடத்தையும் காட்டின் நலம்.) பத்துப்பாட்டுக்களாவன-திருமுருகாற்றுப்படை பொருநராற்றுப்படை சிறுபாணாற்றுப்படை பெரும்பாணாற்றுப்படை முல்லைப்பாட்டு மதுரைக்காஞ்சி நெடுநல்வாடை குறிஞ்சிப்பாட்டு பட்டினப்பாலை மலைபடுகடாம் என்பன: இப்பத்தையும் பத்துப்பாட்டு என ஒன்ருகத்தொகுத்தவர் இன்னுரென்பது, விளங்கவில்லை.

இது-ஆசிரியவடிகள் இடையிடையே விரவிவரப்பெற்ற 301 - அடிகளைக்கொண்ட வஞ்சிப்பாவாகும்: இது இங்ஙனமிருத்தல்பற்றியே, யாப்பருங்கலவிருத்தியில் "பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சிநெடும்பாட்டு, ஆசிரியவடிவிரவிவந்த ஏந்திசைத்தூங்கல்விரவியற் குறளடி வஞ்சிப்பா" என்று கூறியது. யாப்பருங்கலத்தில் வஞ்சிப்பாவிற்கு இலக்கணம் கூறுமிடத்து "தூங்கலிசையன வஞ்சி மற்றவை, யாய்ந்த தனிச் சொலோடகவலினிறுமே" என்று கூறியிருத்தற்கு ஏற்ப, இந்தப்பட்டினப்பாலையில் தனிச்சொல் வந்து பின் சுரிதகம்வரவில்லையேயெனில்,— "மிக்குங்குறைந்தும்வரினு மொருபுடை, ஒப்புமைநோக்கி யொழிந்தவுங்கொளலே" என்ற யாப்பருங்கலப் புறநடைச்சூத்திரத்தில் 'சுரிதகத்தருகு தனிச்சொலின்றி வந்ததாயினும் வஞ்சிப்பா என்றே வழங்கப்படும்' என்பது முதலாகக் கூறியிருப்பதும், 'வஞ்சித்தூக்கே செந்தூக்கியற்றே" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தி னுரையில் "ஈண்டுத் தனிச்சொல்வேண்டுமென்று பிற்காலத்து நூல்செய்தாருமுளர்: அது சான்றோர் செய்யுளெல்லாவற்றேடும் பொருந்தாமையானும், பிற்காலத்திற்செய்த நூல்பற்றி முற்காலத்துச் செய்யுட்கெல்லாம் இலக்கணஞ்சேர்த்துதல் பயமின்ருதலானும், அஃது அமையாதென்பது," "வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றடி வரைந்தோதவே இடையாயின எல்லாவடியும்வரப்பெறுமென்பதாம்" என்று பேராசியர் கூறியதும் கொண்டு, "வஞ்சிப்பாவிற்குஎல்லாவடியும் விரவிவரலாம்: தனிச்சொல் வரவேண்டுவதில்லை" என்று பெறப்படுதல் காண்க. உரையாசிரியரான இளம்பூரணரும் தொல்காப்பியத்துச் செய்யுளியலில் 111-ஆஞ்சூத்திரத்து உரையில் இதனைவஞ்சிப்பா எனக் கூறியுள்ளார். (இந்தப்பாடலை வஞ்சி விரவிவந்த அகவற்பாவெனக் கூறினருமுளர்: இப்பட்டினப்பாலையுள் நூற்றுமுப்பத்தெட்டடிகளே அகவலோசை தழுவிய ஆசிரியப்பாவிற்குரிய அளவடிகொண்டு அமைந்திருப்ப, ஏனைய நூற்றறுபத்துமூன்றடிகள் வஞ்சிப்பாவிற்கு உரிய குறளடியாய்ச் செல்வதால், அவர்கூற்றுப் பொருந்துமெனத் தோன்றவில்லை. இங்ஙனம் ஆசிரியர் தேனும்பாலுங்கலந்தாற்போ லினிமைபெற இந்தச்செய்யுளை அமைத்த திறம் மிகவும்பாராட்டுதற்கு உரியது).

இதனையியற்றியவர்-கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனூர். இவர் பத்துப்பாட்டுக்களுள், இந்தப்பட்டினப்பாலையையேயன்றிப் பெரும்பாணாற்றுப்படையையும் இயற்றியவர்: குறுந்தொகையிலுள்ள "நெடுநீராம்பல்" என்ற செய்யுளும், அகநானூற்றிலுள்ள "வயங்குமணிபொருத" என்ற செய்யுளும் இவரால் இயற்றப்பெற்றனவென்பர். கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனுர் என்று இவர்பெயர் கூறப்பட்டிருத்தலால், இவருடைய ஊர் - கடியலூரென்றும், உருத்

Triplicane P.O., Madras

திரங் கண்ணனுரென்ற தொகையை உருத்திரன்மகனுரா கிய கண்ணனுரென்று விரித்தற்கு இடமிருத்தலால் இவருடைய தந்தையாரின்பெயர் உருத்திரனு ரென்று இருக்கலா மென்றும் கருதுகின்றனர். (உருத்திரனுரென்று குறுந்தொகைச்செய்யு ளியற்றிய ஆசிரியருள் ஒரு புலவர்காணப்படுகின்றூர்.) "ஊரும்பெயரு முடைத் தொழிற்கருவியும், யாருஞ்சார்த்தி யவையவைபெறுமே" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தினுரையிற் பேராசிரியர் 'உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசி, பெருங்குன்றூர்ப்பெருங்கௌசிகன், கடிய லூர் உருத்திரங்கண்ணன் என்பன, அந்தணர்க்குரியன' என்று உரைத்திருத்தலால், இவர் அந்தணரெனக் கருதப்படுகின்றூரென்று தெரிகிறது. "இருநிலங்கடந்த திருமறுமார்பின், முந்நீர்வண்ணன்", "காந்தளஞ்சிலம்பிற் களிறுபடிந்தாங்குப் பாம்பணைப் பள்ளியமர்ந் தோனுங்கண்" என்று திருமாலையும், 'நீனிறவுருவினெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற்பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப்பொகு ட்டு" என்று அத்திருமாலினுந்திக்கமலத்தையும் பாராட்டிக்கூறியிருத் தலின், இவர் திருமாலினிடத்து அன்புடையரெனக் கூறுதற்கு இட னுண்டு. இவரை யாதரித்தவர்கள்-தொண்டைமானிளந்திரையனும், சோழன் திருமாவளவனும். திருமாவளவன் இந்தப்பட்டினப்பாலையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து பதினறுநூறுயிரர்பொன் பரிசு அளித்தானென்பது "தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில்வாணர்பொன், பத்தொடாறு நூறுயிரம்பெறப், பண்டுபட்டினப்பாலை கொண்டதும்," "பாடியதோர் வஞ்சிநெடும் பாட்டாற்பதினறுகோடிபொன்கொண்டது நின் கொற்றமே" என்பவற்று லுணரப்படும்.

இவர் காலம்-கடைச்சசங்கத்தார்காலம் என்பது வெளிப்படை.

ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் இந்தப்பட்டினப்பாலைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார்: பெரும்பாலும் அவ்வுரையை யாதாரமாகக்கொண்டு மாணுக்கர்க்கு விளங்குமாறு எளியநடையில் இவ்வுரை எழுதப்படும்.

நூல்

பட்டினப்பாலையென்று பெயரிட்ட ஆசிரியர் தாம்இட்டபெயர்க்கு ஏற்ப, முதல் 218-அடிகளால் காவிப்பூம்பட்டினத்தின்சிறப்பிணைக் கூற விரும்பி அக்காவிரிப்பூம்பட்டின முள்ள நாடுஆகிய சோழவளநாட்டின் வளத் துக்குக் காரணமாகிய காவிரியின்சிறப்பை, முதல் 7 - அடிகளாற் கூறுகின் றூர்:—

வசையில் புகழ் வயங்குவெண்மீன்
திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்
தற்பாடிய தளியுணவின்
புட்டேம்பப் புயன்மாறி
வான் பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா
மலைத்தலைய கடற்காவிரி
புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்

பதவுரை:-(1) வசை இல் புகழ்-குற்றமில்லாத புகழுடனே,வயங்கு-விளங்குகின்ற, வெள் மீன் - வெள்ளியாகிய மீன் [சுக்கிரன்], (2)

திசை திரிந்து-(தான் நிற்றற்குஉரிய) வட திசையில் நில்லாமல் மாறு பட்டு, தெற்கு ஏகின் உம்-தெற்குத்திக்கிலே போனாலும், (3) தளி உணவின்-(வானத்தினின்றுவிழும்) நீர்த்துளியையே யுணவாகவுடைய, தன் பாடிய (4) புள்-தன்னைப்பாடிய வானம்பாடியென்னும் பறவை, தேம்ப - (உணவில்லாமையால்) வருந்தும்படி, புயல் மாறி - மழை பெய்தலைத் தவிர்ந்து, (5) வான்-மேகம், பொய்ப்பின்உம்-பொய்த்துப் பஞ்சமுண்டானாலும், தான் பொய்யா-தான் தவறாமற் காலந்தோறும் பெருக்குஎடுத்துவருகின்றதும், (6) மலைத்தலைய-குடகுமலையினிடத்தே தலையை [ஆரம்பத்தை] யுடையதும், கடல்-கடலினிடத்துச் சேர்வதுமான, காவிரி - காவேரிநதி, (7) புனல் பரந்து - நீர்பரவி, பொன் கொழிக்கும்-பொன்னைக்(கரையிலே)கொழிக்கப்பெற்றதும்,— (என்றவாறு.)

உலகம் இனிது நடத்தற்குக் கருவியாகிய மழைக்கு உரிய கோளாதலின், சுக்கிரனென்னுங்கோளுக்கு 'வசையில்புகழ்' என்று அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. சுக்கிரனுக்குச் சிறிது வடபுறஞ்சாய்ந்தாற் போலிருத்தல் இயல்பு: இதனை "வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி" என்ற பதிற்றுப்பத்தினாலும் அறிக: வெள்ளி அந்நிலை மாறித் தென்புறஞ் சாய்ந்தாற்போலிருப்பின் உற்பாதமாகிப் பஞ்சத்துக்கு அறிகுறியாம்: அக்காலத்தும் காவிரி தவறாது நீரைப் பெருக்குமென்க: "தென்றிசைமருங்கின் வெள்ளியோடினும், ...பெயல்பிழைப்பறியா", "இலங்குகதிர் வெள்ளிதென்புலம்படரினும், அந்தண்காவிரி வந்து கவர்பூட்ட" என்பவை முதலியன காண்க. திசை - வடசொல்.

மேல் 'வான்' என வருதலால், 'தற்பாடிய' என்பது வானத்தைப் பாடிய என்ற பொருளைத் தந்தது. வானம்பாடிப்புள் வானினின்று விழும் மழைநீர்த்துளியையே யுண்ணுமென்ப ஆதலால், வானம் பொய்ப்பின் அப்புள் தேம்புவதாகும்: வானம்பாடியை வடநூலார் **சாதகம்** என்பர். வற்கட காலத்திலும் வளனுண்டாக நீரொழுகுந்தன்மையதான காவிரி பொன் கொழிக்கும் என்பது, இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட பொருள்.

8-28:—இனி, காவிரி பாயப்பெற்ற சோணாட்டைக்கூறக்கருதி, அஃது பாக்கம் ஊர் என்ற இவைகளையுடைமையைக் கூறுகின்றார்:—

விளைவறா வியன்கழனிக்
கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவின் நீணெய்தற்
பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கண்
காய்ச்செந்நெற் கதிரருந்தும்
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழல் துயில்வதியும்

(இ-ள்.)(8)விளைவு அறா வியல்கழனி-விளைதல்தொழில்மாறாத அகற்சியையுடைய கழனியிடத்திலேதோன்றிய, (9) **கார் கரும்பின்**-பசிய

கரும்பினுடைய, கமழ் ஆலை-நறுமணம்வீசுகின்றபாகுகாய்ச்சுங்கொட்டிலில்,(10) தீ - நெருப்பின்புகை,தெறுவின்-சுடுதலினாலே,கவின்வாடி-அழகுகெட்டு, (11) நீர் செறுவின் நீள் நெய்தல் (12) பூ-நீரையுடைய வயலில்தோன்றிநின்ற நீண்டநெய்தற்பூ, சாம்பும்-வாடப்பெற்ற, புலத்து ஆங்கண்-விளைநிலங்களைக்கொண்ட அவ்விடத்திலே, (13) காய் செந்நெல் கதிர்-காய்த்த செந்நெற் கதிரை, அருந்தும் தின்னுகின்ற, (14) மோடு- பருத்தவயிற்றையுடைய, எருமை முழு குழவி - எருமையீன்ற பருத்த கன்றுகள், (15) கூடு நிழல்—, நெற்கூட்டினுடைய நிழலிலே, துயில்வதியும்-உறக்கத்தைக் கொள்ளப்பெற்றதும்,(எ-று.)

'வதியும்' என்ற பெயரெச்சம், 'பாக்கத்து' (27) என்பதனோடு இயையும். காவிரியின் நீர் பரத்தலால் விளைவுகுறையாத கழனிகளில் தோன்றிய கரும்பினுடையசாற்றைக் காய்ச்சுகின்ற ஆலையினின்று வெளிவீசும் தீப்புகையினால் நெய்தற்பூவாடப்பெற்ற விளைநிலத்திலே நெற்கதிரைத் தின்று எருமைக்கன்றுகள் நெற்கூடுகளின் நிழலிலே துயிலப்பெற்றது, பாக்கமென்க: பாக்கம்-நெய்தல்நிலத்தூர் என்பர். நெற்கூடு-நெற்களஞ்சியம். வதியும் என்பதை ஊருக்கும்(28 கூட்டுக. மேல்வரும் விசேடணங்களையும் பாக்கத்துக்குமாத்திரங் கூட்டாமல் ஊருக்குங் கூட்டுக.

16-19 கோள்தெங்கின் குலைவாழை
காய்க்கமுகின் கமழ்மஞ்சள்
இனமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முளையிஞ்சி

பதவுரை: —(16) கோள் தெங்கின்-குலைகளையுடைய தெங்கினையும், குலைவாழை - குலைகளையுடைய வாழையினையும், (17) காய் கமுகின் - காயையுடைய கமுகினையும், கமழ் மஞ்சள்-மணம் வீசுகின்ற மஞ்சளினையும், (18) இனம் மாவின்-இனமான மாமரங்களினையும், இணர் பெண்ணை-குலைகளையுடைய பனையினையும், (19) முதல் சேம்பின்-அடிபரந்த சேம்பினையும்,முளை இஞ்சி-முளையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடையதும்,—(எ-று.)

தெங்குமுதலியவற்றைக் கொண்டுள்ளது பாக்கமென்க. கமுகு —க்ரமுகம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவென்பர் ஒருசாரார்.

20. அகனகர் வியன்முற்றத்துச்
சுடர்நுதல் மடநோக்கின்
நேரிழை மகளி ருணங்குணக்கவரும்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டும்
25. முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்

பதவுரை:—(20) அகல் நகர்-அகன்ற மனையின், வியல் முற்றத்து-பரந்தமுன்னிடத்தில்,(21)சுடர் நுதல் மடம் நோக்கின்(22) நேர் இழை மகளிர் - ஒளியையுடைய நெற்றியினையும் மடப்பமுள்ள பார்வையினையும் பொருந்தின அணிகலன்களையுமுடைய மகளிர், — உணங்கு -

(வெய்யிலில்) உலருகின்ற, உணங்கு-நெல்லை, கவரும்-தின்னுகின்ற, (23) கோழி - கோழிகளை (ஓட்டுமாறு), எறிந்த - வீசியெறிந்த, கொடுங் கால் கனம் குழை-வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னாற்செய்த மகரக் குழைகள், (24) பொன் கால் புதல்வர்-அழகிய கால்களையுடைய சிறுவர், புரவி இன்று உருட்டும் - குதிரைபூட்டப்பெறாமல் (கையினால்) உருட்டிச்செலுத்துகின்ற, (25) முக்கால் சிறுதேர்-மூன்று சக்கரங்களையுடைய சிறுதேரினது, முன்வழி விலக்கும்-வழியின் முன்னிடத்தை விலக்குதற்கு இடமானதும், —(எ-று.)

பின்னும் ஆங்குள்ள வீடுகளின்வாசலில் உலர்த்திய நெல்லைத் தின்பதற்குவருகின்ற கோழிகளையோட்டுமாறு காவல்காக்கின்ற மகளிர் தம்காதிலணிந்திருக்கும் பொற்குழைகளைக் கழற்றியெறிந்து வீசினராக, தெருவிற்கிடக்கின்ற அக்குழைகள் சிறுவர் சிறுதேர்களை உருட்டும்போது அவற்றைச் செல்லவொட்டாதபடி தடுத்தற்கு இடமானது அப்பாக்கமென்க. மகளிர் குழைகொண்டு கோழியெறிவரென்றதனால், அங்குள்ளாரது செல்வச்சிறப்பு விளங்கும்: 'குழைகொண்டுகோழியெறியும்வாழ்க்கையர்என்றவழி, கோழியெறிவாரென்று உணரற்பாலதன்று; ஒன்றுனும் முட்டில் செல்வத்தாரென்றவாறு' என்று மயிலைநாதர் கூறியிருத்தல், இங்கே காணத்தக்கது: இங்ஙனஞ்செல்வச்சிறப்பை யுணர்த்துதலைப் பிற்காலத்து அணிநூலார் **வீறுகோளணி** என்பர். (22-25) = "பொற்சிறு தேர்மிசைப்பைம் பொற்போதகம், நற்சிறுரூர்தலி னங்கைமார் விரீஇ, யுற்றவர் கோழிமேலெறிந்த வொண்குழை, மற்றத்தேருருள்கொடா வளமைசான்றவே" என்ற சீவகசிந்தாமணி, இங்கு அறியத்தக்கது. மடம்-ஒன்றையும் அறியாததுபோன்று இருக்குங் குணம். கனம் - கநகமென்ற வடசொல்லின் விகாரமென்பர். இன்று-இன்றியென்ற வினையெச்சம் திரிந்துவந்தது.

26, 27. விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழுப்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்து

பதவுரை: —(26)விலங்குபகை அல்லது - (அச்சத்தினால்) விலகிச்சென்று விடுகின்ற பகையையல்லாமல், கலங்குபகை அறியா - கலங்கி (த் தத்தம்) இருப்பிடத்தை விட்டு எழுந்து ஓடிச்செல்வதற்குக் காரணமான பகையையறியாத,(27)கொழுபல்குடி-செழுப்பினையுடைய பலகுடிகளைக்கொண்டதுமான, பாக்கத்து-பாக்கங்களையும்,—(எ-று.)

காவிரி (6) பொன்கொழிப்பதும் (7), எருமைக்குழவி (14) கூட்டு நிழலில்துயில்வதியப்பெற்றதும் (15), தெங்குமுதல் இஞ்சியீறான பொருளைக்கொண்டதும் (16-19), மகளிர் (22) எறிந்தகுழை (23) தேர் முன்வழிவிலக்குவதும் (25), பகையறியாததுமான (26) பாக்கம் (27) என்க. பாக்கம்-கடற்கரையிலுள்ள ஊர். பாக்கத்திற்குவந்த விசேடணங்கள் யாவும் ஊர்க்கும் இயையுமென்பதைக் கருதுக. விலக்கும் (25) என்பதை, பாக்கத்து என்பதனோடு இயைக்காமல் விலக்குகின்ற, விலங்குபகை அல்லது - எளிதில் விலகக்கூடிய பகையன்றி என்று இயைத்து உரைப்பாருமுளர்.

28. குறும் பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு

பதவுரை:—(28) குறு-(ஒன்றற்கு ஒன்று) அண்ணிய, பல்லூர்-பல ஊர்களையுமுடைய, நெடு-பெரிய, சோணாட்டு-சோழநாட்டில்,—(எ-று.) —பட்டினம் (218) என்பதனோடு தொடரும். பாக்கத்தையும் (27) பல்லூர்களையுமுடைய சோணாட்டிலுள்ள (28) பட்டினம் (218) என்க.

சோழநாட்டின்சிறப்பைக்கூறிய கவி, இனி, அந்நாட்டின் இராசதானியாயுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பை 217 - அடிவரையிற் கூறுவர்.

29-32:—காவிரிப்பூம்பட்டினம் படப்பைதண்டலைகளை யுடைமை கூறப்படுகின்றது:—

வெள்ளை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்கும்
கழிசூழ்படப்பை

பதவுரை:—(29) வெள்ளை உப்பின்-வெண்ணிறமுள்ள உப்பின், கொள்ளை-விலையை, சாற்றி-சொல்லி (விற்று),(30) நெல்லொடு வந்த-நெல்லைக் கொண்டுவந்த, வல் வாய் பஃறி-வலிய இடத்தையுடைய படகை, (31) பணைநிலை-குதிரைச்சாலையிலே நிற்றலையுடைய, புரவியின்-குதிரைகளை(ப் பிணிப்பது) போல, அணை-சார்ந்த, முதல்-தறிகளிலே, பிணிக்கும்-கட்டுதற்கு இடனான, (32) கழி-கழிகளாலே, சூழ்-சூழப்பெற்ற, படப்பை-பக்கத்தினையும்,—(எ - று.)

உப்பை உள்நாட்டுக்குக் கொண்டுபோய் நெல்லுக்குவிற்று, உப்பின் விலையாகப் பெற்ற அந்தநெல்லை யேற்றிக் கொண்டுவந்த படகுகள் தறிகளிலே கட்டப்பெற்றது கழிசூழ்படப்பையென்க, உப்பை நெல்லுக்கு விற்றல், பண்டைக்காலத்துநிகழ்ச்சி: இது, "உப்பு நொடைநெல்லின்","நெல்லு முப்பு நேரே யூரீர், கொள்ளீ ரோவெனச் சேரிதொறு நுவலும்" என்பவற்றாலும் பெறப்படும். வரிசையாகக் கழிக்கரைகளில் தறிகளிற் படகுகள் கட்டப்படுவதற்குக் குதிரைச் சாலையிற் குதிரைகள் தறிகளிலே கட்டப்பெறுதல் உவமையாம்: குதிரை படகிற்கு உவமையாதலை "இளையவர், நெறிதருபுரவியின் மறிதருந் திமில்," என்ற இடத்துங் காணலாம்.

பஃறி-படகு. படப்பை என்பதற்கு-தோட்டம் எனப் பொருள் கூறலுமாம். அணைமுதல்-அணையிடத்துத்தறியுமாம்: அணை-தறிஎன்பாருமுளர்.

32-33 கலியாணர்ப்
பொழிற்புறவின் பூந்தண்டலை

பதவுரை: (32) கலி-மனச்செருக்குஎழுதற்குக் காரணமான,யாணர்-புதுவருவாயினையுடைய, (33) பொழில்-தோப்புகளுக்கு, புறவின்-புறம்பாகிய, பூந் தண்டலை-பூஞ்சோலைகளையும், (எ - று.)

மா பலாப் போன்றவை காய்த்துப்பழுத்தலால், பொழிலுக்கு 'கலியாணர்' என அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது.

34-39 — காவிரிப்பூம்பட்டினம் பொய்கை ஏரி இவைகளை யுடைமை கூறப்படுகின்றது.

மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
35. மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன்
உருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பு முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை

(இ-ள்.) (34) மழை நீங்கிய மா விசும்பில்-மழைமாசு நீங்கிய பெரிய ஆகாயத்தினிடத்து, (35) மதி சேர்ந்த-சந்திரனைச் சேர்ந்த, மகம் வெள்மீன்-மகமாகிய வெள்ளியமீனினது, (36) உரு கெழு-வடிவு பொருந்திய, திறல்-வலியையுடைய, உயர் கோட்டத்து-உயர்ந்த கரையையும், (37) முருகு அமர்-மணம்பொருந்தின, பூ-மலர்களின், முரண்-(நிறத்தால் தம்முள்) மாறுபட்ட, கிடக்கை-பரப்பினால், (38) வரி-பல நிறத்தை, அணி-கொண்ட, சுடர்-ஒளியையுமுடைய, வான்பொய்கை-பெரியபொய்கையினையும்,—(எ-று.)

கோட்டத்தையும் சுடரையுமுடைய பொய்கை யென்க. இங்கு, மதி சேர்ந்த மகமீனைப் பொய்கையைச்சேர்ந்தகோட்டத்திற்கு உவமை கூறினார்: மகநாள் முடநுகம்போல்வ தாதலின், கரைக்குஉவமை யாயிற்று. "ஏரிவளாவிக்கிடந்ததுபோலு மிளம்பிறையே" எனவும், "தேய்பிறையுருவக்கேணி" எனவும் நீர்நிலைக்குப் பிறைச்சந்திரனை உவமைகூறுப. இனி உயர்கோட்டம்-மதியைச்சேர்ந்த மகவெண்மீனைப் பார்க்கைக்கு இடமாகிய சிறந்த கோயில் என்று கொண்டு, கோயிலும் பொய்கையும் எனப்பொருளுரைப்பினுமாம்: "நிலாக்கோட்டம்புக்கு" என்று வருஞ் சிலப்பதிகாரத்தால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மதிக்குக் கோயிலிருந்தமை பெறப்படுதலால், இவ்வாறு கூறியதென்க. அன்றி, கோட்டம்-பொய்கைக்கரையிலேயுள்ள கோயில்: கோயிலும், பொய்கையும்-மகவெண்மீனும், மதியும் போலுமெனினுமாம்,

39. இருகாமத் திணையேரி

(இ-ள்.) (39) இருகாமத்து-இம்மையிலும் மறுமையிலு முண்டாகிய காமவின்பத்தினைக்கொடுத்தற்கு உரிய, இணை-இணைந்த, ஏரி-ஏரியினையும்,—(எ-று)

இருமையின்பத்தினையுந் தரவல்ல ஏரிகளின் பெயர், சோமகுண்டம் சூரியகுண்டம்என்பன: இந்த விவரத்தை 'சோமகுண்டஞ் சூரியகுண்டந் துறைமூழ்கிக், காமவேள்கோட்டந் தொழுதார்கணவரொடு, தாமின்புறுவருலகத்துத்தையலார், போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப் பிறப்பர்'' என்ற சிலப்பதிகாரத்தாலும் உணர்க. இதற்கு இன்னும் வேறு வேறுவகையாகவும் நச்சினார்க்கினியர் பொருளுரைத்திருக்கின்றனர்.

40-50:—காவிரிப்பூம்பட்டினம் காப்பினையும் அட்டிலினையும் உடைமை கூறப்படுகின்றது:

**புலிப்பொறிப் போர்க்கதவின்
திருத்துஞ்சுந் திண்காப்பின்**

பதவுரை:— (40) புலி பொறி-புலியாகிய அடையாளத்தினைக் கொண்ட, போர் கதவின்-(பலகைகள் தம்மிற்) சேர்தலையுடைய கதவினையுடைய,(41) திரு துஞ்சும் திண் காப்பின்-திருமகள் தங்குகின்ற வலிய மதிலினையும்,—(எ-று.)

அரசர் தம்து அடையாளத்தைக் கோட்டைக்கதவு முதலிய இடங்களிற்பொறித்தல் மரபுஆதலை "மன்னனம்பொன்னனங்கயற்குறி, மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதில், ஏற்றிலச்சினை யிட்டனர்யாரை," "ஏழெயிற் கதவமெறிந்து கைக்கொண்டுநின், போர்வாயுழைவைபொறிக்குமாற்றலை" என்றாற்போன்று வருவனவற்றாலும் அறியலாகும். சோழன்கரிகாலனுக்குப் புலிப்பொறி உரியதென்க. துஞ்சுதல்-தங்குதல்.

**புகழ்நிலைஇய மொழிவளர
அறநிலைஇய வகனட்டில்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
ஏறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழூஉம்
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயில் மாசூட்டும்**

பதவுரை:-(44) சோறு வாக்கிய சோற்றை வடித்து ஒழுக்கிய, கொழு கஞ்சி-கொழுவிய கஞ்சி, (45) யாறுபோல பரந்து ஒழுகி-ஆறுகள்போல (எங்கும்) பரவிச்சென்று, (அங்ஙனஞ்சோற்றுக்கஞ்சி பரந்தொழுகிய இடம்), (46) ஏறு பொர-இடபங்கள் (தம்மிற்) பொருவதனாலே, (பின்பு), சேறு ஆகி-சேறாய், (47) தேர் ஓட துகள் கெழுமி-(பல) தேர்களும் ஓடுவதனால (அச்சேறு) தூளியாய்ப் பொருந்தி, (49) வேறுபட்ட வினை-வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய, ஓவத்து-சித்திரங்களைக் கொண்ட, (50) வெள் கோயில் - வெள்ளிய கோயில்களை, (48) நீறு ஆடிய களிறுபோல (50) மாசு ஊட்டும் - புழுதியை மேலே பூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கு ஏறப்பண்ணும், (42) புகழ் நிலைஇய மொழி-(இம்மையிற்) புகழ்நிலைபெற்ற சொல், வளர-(எங்கும்) பரவாநிற்க,—(43) அறம் நிலைஇய - (மறுமையில்) அறப்பயன் நிலைபெறுதற்குக் காரணமான, அகல் அட்டில் - அகன்ற சமையலறைகளையும்,—(எ - று.)

அட்டிவில் வடிக்கப்படும் கஞ்சி யாறு போலத் தெருக்களில் ஓடும்: ஆங்கு எருதுகள் செருக்குக்கொண்டு ஒன்றோடொன்று போர் புரியும்: அப்போது எருதுகள் துகைத்தலினால் கஞ்சியாற்றைக் கொண்ட தெரு சேறாகி விடும்: அங்கே தேரோடுவதனால் ஈரம்புலர்ந்து துகள் தோன்றும்: அத்துகள் அடுத்து நிற்கும் கோயிலிற்படிய,

அக்கோயில் நீறூடியகளிறு போலத்தோன்றுமெனக. (50) மாசூட்டும் (43) அட்டில் என்க. உருத்திரங்கண்ணனர் உவமையணி தன்மைநவிற்சியணி என்ற இவைகளையே யன்றி, உயர்வுநவிற்சியணி படவும் அறச்சாலையை வருணித்திருத்தல் காண்க: இங்ஙனம் பண்டைக்கவிஞர் பாடல்களில் உயர்வுநவிற்சியணி வருதல் அரியதொன்ருகும். கோயில்களில் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சித்திரங்களை யமைத்தல் மரபு. தேரோடிய துகளால் மாசுண்ட வெண்கோயிலுக்கு, நீறூடிய களிறு உவமை. நீறூடுதல், களிற்றுக்கு இயல்பு.

புகழ் நிலை இய மொழி - நிலைத்த புகழ்ச்சொல். அறச்சாலைகளிற் சமைக்கப்படுஞ் சோற்றை வறிஞர்க்கு அளித்தலால், இம்மையிற் புகழும் மறுமையில் அறப்பயனும் விளையு மெனக. நிலைஇய - பிறவினைப்பெயரெச்சம். அற நிலைஇய என்ற இடத்து 'நிலைஇய' என்றபெயரெச்சம் காரணப் பொருளது. வளர நிலைஇய அட்டில் என இயையும்.

51—76:— காவிரிப்பூம்பட்டினம் சாலை தவப்பள்ளி களரி புறச்சேரி இவைகளையுடைமை கூறப்படுகின்றது.

51-52: தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலை

பதவுரை:—(51) தண் கேணி தகை முற்றத்து - குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை யுள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையடைய, (52) பகடு எருத்தின்-பல பெரிய எருதுகளைக்கொண்ட, பல சாலை - பலவகைச்சாலைகளையும்,—(எ - று.)

எருதுகள் பருகுதல்முதலியனசெய்தற்கு முற்றத்தில் கேணி அமைந்துள்ளது. சிறுகுளத்தை 'கேணி' என்பது - அருவாநாட்டுத் திசைச்சொல். பகடு-பெருமை. இனி,பகடுஎன்பதற்கு, எருது என்னும் பொருளும் உள்ளதனுல், பகட்டெருது என்ற தொடர் - மீமிசைச் சொல்லாய், பெரிய எருதுகளெனினுமாம். எருத்தின் பல சாலை - எருத்துக்களுக்கு வைக்கோலிடும் பல சாலை யென்பர்.

53: தவப்பள்ளி

பதவுரை:— (53) தவம் பள்ளி - தவஞ்செய்யும் அமண்பள்ளி பௌத்தப்பள்ளிகளையும்,— (எ-று.)— இவ்விருவகைப் பள்ளிகளும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து உள்ளன என்பது மணிமேகலையாலும் அறியப்படும். பள்ளியென்பது முனிவர்தவச்சாலை, கோயில், சிறியவூர், மக்கள்வாழிடம் முதலிய பலபொருள்களை யுடையது. தவம் = தபஸ்: வடசொல்.

தாழ்காவின்

அவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கும்
55. ஆவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயில்தம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்

தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்
முதுமரத்த முரண்களரி

பதவுரை.—(53) தாழ் காவின் - (ஓங்கிவளராது) தாழவளர்ந்த இளமரக்காவில், (54) அவிர் சடை முனிவர்-விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள், அங்கி வேட்கும் - தீயின்கண்ணே ஓமஞ் செய்கின்ற, (55) ஆவுதி (நெய் முதலிய) ஓமஞ் செய்யும் பொருளால் தோன்றுகின்ற, நறு புகை - நறுமணமுள்ள புகையை, முனை இ - வெறுத்து, குயில் - (அவ்விளமரக்காவில் உறைகிற) குயில்கள், தம் (56) மா இரு பெடையோடு - கருமையையும் பெருமையையுமுடைய தம் பெட்டைகளுடனே, இரியல் போகி - நிலைகெட்டுப்போய், (57) பூதம் காக்கும் - பூதங்கள் காவல் செய்கின்ற, புகல் அரு-புகுவதற்கு அருமையான, கடி நகர் - அச்சந்தருகின்ற காளிகோயிலிலேயுள்ள, (58) தூதுஉண் அம் புறவொடு-கல்லைத் தின்னுகின்ற அழகியபுறுக்களுடனே, துச்சில் - (தாம்) ஒதுங்கும் இடமாக, சேக்கும் - தங்குகின்ற, (59) முதுமரத்த பழமையான மரத்தினைக்கொண்ட, முரண் - மேடும்பள்ளமுமான, களரி - இடத்தினையும்,—(எ - று.)

இளமரக்காவில் தங்குங் குயில் ஆங்கு முனிவர் தீயில் ஆவுதி செய்வதனால் ஓமப்புகை மிகுதியாகத் தோன்ற, அந்தப்புகையைத் தாங்கமாட்டாது தம்பெடைகளுடனே எழுந்து தூதுணம்புறவுகள் தங்குவதும் காளிகோயிலிலிருப்பதுமான முதுமரத்தில் தாமும் ஒதுங்குதற்கு உரிய களரியென்க. (58) சேக்கும் என்பது (59) மரத்த என்பதிலுள்ள மரம் என்பதனோடு இயையும். 'பூதங்காக்கும்' என்று கடிநகர்க்கு அடைமொழி கொடுத்ததனால் 'கடிநகர்' என்பதற்குக் காளிகோயில் என்று உரைக்கப் பட்டது: பூதம்=பேய்: காளிக்குப் பேய்கள் பரிவாரங்களாகும். தூது - கல். புறுக்கள் பரற்கற்களைத் தின்னு மென்பதை "பொறிவரிப்புறவின் செங்காற்சேவல்,...அரிமணலியவிற் பரல்தேர்ந்துண்டு," "கல்லுண்டு கடியவெம்புங் கானுறை புறவமெல்லாம்" எனபவைமுதலியவற்றாலும் அறியலாம்: இங்ஙனம் கற்களையுண்ணும் புறாக்கள் தூதுணம்புறவு என வழங்கப்பெறும். இனி, (55) குயில் தம (56) பெடையோடு இரியல் போகித் (58) தூதுணம்புறவொடு துச்சிலாகத் தங்குதற்கு இடனான, (57) கடிநகர் - கடிநகரையும் என்று கூட்டினருமுளர். (53) தாழ் காவின் என்பதைத் தனியே எடுத்து-தாழ்ந்த காவினையுமுடையது பட்டினம் (218) என்றுஉரைத்தலுமொன்று. நறும்புகைமுனை இ என்பதற்கு - நறுவியபுகையை மேகமென்று கருதி வெறுத்து என்று கருத்து விரிப்பாருமுளர். ஜடா, முனி. அக்நி, ஆஹுதி, பூதம், நகரம்-வடசொற்கள்.

60\. வரிமணலகன் திட்டை
இருங்கிளை யினனொக்கல்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்

வறளடும்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சூடியும்
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரும்
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல
மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்
கையினுங் கலத்தினும் மெய்யுறத் தீண்டிப்
பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅது
இருஞ்செருவி னிகன் மொய்ம்பினோர்
கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
உறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி

பதவுரை:(60 வரி மணல் அகல் திட்டை-கருநிறமுள்ளமணலின் பரந்த மேட்டிலே, (61) இரு கிளை இனன் ஒக்கல்-பெரியகிளைஞரோடு கூடிய ஓரினமாயுள்ள சுற்றத்தினையும், (62) கருந்தொழில் - வலிய தொழிலினையுங் கொண்ட, கலி - செருக்கையுடைய, மாக்கள்-பரதவர், (63) கடல் இறவு இன் சூடு தின்றுஉம்-கடலிலுள்ள இருல்மீன்களின் இனிய சுடப்பட்ட தசையினைத் தின்றும், (64) வயல் ஆமை புழுக்கு உண்டுஉம் - வயலிலுள்ள ஆமையைப் புழுக்கின இறைச்சியைத்தின்றும், (65) வறள் அடும்பின் மலர் மலைந்துஉம் - வறண்ட மணலிலேபடர்ந்த அடும்புக்கொடியின் மலரைச்சூடியும், (66) புனல் ஆம்பல் பூ சூடிஉம்-நீரினின்ற ஆம்பற்பூவைப் பறித்துச் சூடியும்,— (67) நீல் நிறம் விசும்பின்-நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே, வலன் ஏர்பு திரிதரும்-வலமாக எழுந்துதிரியும், 68) நாள் மீன் விராய கோள் மீன்போல-நாள்களாகிய மீன்களோடேகலந்த கோள்களாகிய மீன்கள் போல, (69) மலர்தலை மன்றத்து-அகன்ற இடத்தையுடைய ஊர் வெளியிடத்தே, பலருடன் குழீஇ-பலருடன்சேர இருந்து, -(70) கையின் உம் கலத்தின்உம் மெய் உற தீண்டி-கையினாலும் போர்ப்படைகளாலும் (பொருது) உடல் (ஒன்றோடொன்று) நன்குபொருந்தத் தீண்டி, (71) பெருஞ் சினத்தால்-மிக்கசினத்துடனே, புறக்கொடாஅது - முதுகுகொடாமல் [பின்வாங்காதிருந்து என்றபடி], (72) இருஞ்செருவின் இகல் மொய்ம்பினோர் - பெரும்போரில் மாறுபடுந்தன்மையையுடைய வலியினராய், (73) கல் எறியும்-கல்லையெறிகின்ற, கவண்-கவணுக்கு, வெரீஇ-அஞ்சி, (74) புள் இரியும்- (தம்மிடத்துவாழும் அன்றில் முதலிய) பறவைகள் அஞ்சிக் கெட்டுப்போகப்பெற்ற, புகர் போந்தை-நிறத்தையுடைய பனையையும், (75) பறழ் பன்றி-குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும், பல் கோழி-பலசாதியாகிய கோழிகளையும், (76) உறை கிணறு-உறைவைத்த கிணறுகளையுங்கொண்ட, புறச்சேரி - இழிகுலத்தாரிருக்கும் இருக்கையினையும்,—(எ-று.)

இவ்வடிகளால் **புறச்சேரியின் தன்மை** கூறப்படுகின்றது. மணல் திட்டான இடங்களிலே குடியிருப்பவராய்க் கொடுந்தொழிலையும் மனச் செருக்கையுமுடைய பரதவர் இறைச்சிதின்றும் மலர்களைச்சூடியும், பலருடன் பெருஞ்சினத்தோடு மெய்யுறத்தீண்டி, கையினுங்கலத்

னும் பொருது ஒருவர்க்கொருவர் பின்வாங்காதுநின்று அவற்றால் தம்வலியடங்காமையாலே பின்னும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு கவண்கல்லை யெறிய, அக்கவண்கல்லிற்கு அஞ்சி, அன்றில்முதலிய பறவை இரிகின்றபனைமரங்களையும் பன்றிப்பறழையும் கோழியையும் உறைகிணற்றையுங்கொண்டது **புறச்சேரி** என்க. புறச்சேரியையுடைய (218) பட்டினம் என்க.

கருந்தொழில் - *மீனைப்பிடித்துக்* **கொல்லுதல்** *நண்டைப்பிடித்துக்* **கொல்லுதல் போன்ற கொடுந்தொழில்.** *புனலில்தோன்றும் ஆம்பல்போல அன்றி நீரற்ற மணலிற் படரும் தன்மையதாதலால்,* 'வற **எடும்பு**' என்றார்: இது **அடம்பு**எனவும் வழங்கப்படும். **நாண்மீன்**- அசுவினிமுதலிய நட்சத்திரங்கள்: **கோண்மீன்**-செவ்வாய் புதன் முதலிய கிரகங்கள். வானத்தில் நாண்மீன் கோண்மீன்முதலிய குழுமுதற்கு, கருந்தொழிற் கலிமாக்கள் பலர் மன்றத்திலே குழுமுதல் உவமையாம். **போந்தை**-பனை. அன்றில் தூதுணங்குருவி என்ற இவை பனைமரத்துவாழ்வன வாதலை "பெண்ணைக், கொழுமடலிழைத்த சிறுகோற்குடம்பைக், கருங்காலன்றில்", "பெண்ணைமீமிசைத்தொடுத்த, தூங்கணங்குரீஇ" என்பவை முதலியவற்றாலும் அறிக. **உறைக்கிணறு**-அகழ்ந்தநிலத்தில் உறைவைத்து அமைத்த கிணறு; உறை-மண்ணால் வட்டமாக வனைந்து சூளையிற் சுடப்படுவது; குடலையெனவும் வழங்குமென்பர். (69) குழீஇ (73) வெரீஇ-குழுமி, வெருவி என்ற வினையெச்சங்கள் திரிந்து அளபெடுத்ததனால், சொல்லிசையளபெடை.

77 - 105: காவிரிப்பூம்பட்டினம் பரதவர் பழகுகின்ற பெருந்துறையுடைமை கூறப்படுகின்றது.

மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாடக்
கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி
நடுகல்லி னரண்போல
நெடுந்தூண் டிலிற் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கூரைக் குடிநாப்பண்
நிலவடைந்த விருள்போல
வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினால்
மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
புன்றலை யிரும்பரதவர்
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லாது
உவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானல்

மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவும்
தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவும்
தேறுநீர்ப் புணரியோ டியாறுதலை மணக்கும்
மலியோதத் தொலிகூடல்
தீதுநீங்கக் கடலாடியும்

மாசுபோகப் புனல்படிந்தும்
அலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும்
பாவைசூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டும்
அகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப்
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபின் பூமலி பெருந்துறை

பதவுரை: —(77) மேழகம் தகரொடு - ஆட்டுக்கடாவுடனே, சிவல் - கௌதாரிப்பறவைகளும், விளையாட - விளையாடாநிற்கையில்,— (78) இடுகு நிரைத்து-கேடகத்தை வரிசையாக அமைத்து, எஃகு ஊன்றி-(அந்தக் கேடகத்திலே) வேற்படைகளை யூன்றவைத்து (இவ்வாறு), (79) நடுகல்லின் அரண் போல - நடுகல்தெய்வத்திற்கு அரண் அமைப்பதுபோல, —(80)நெடுந் தூண்டிலில் காழ் சேர்த்திய-நெடிய தூண்டிகளில் காம்புகள் சார்த்திவைத்த, (81) குறுங் கூரை குடி - குறிய இறப்பையுடைய குடியிருக்குமிடத்திற்கு, நாப்பண்-நடுவில்,(82) நிலவு அடைந்த இருள்போல-நிலவைச்சேர்ந்த இருளைப்போல, (83) வலை உணங்கும் மணல் - வலை கிடந்து உலரும் மணலையுடைய, முன்றில் - முன்றிலிலே,(84) வீழ் தாழை தாள் தாழ்ந்த-விழுதையுடைய தாழையின் அடியிடத்தே நின்ற, (85)வெண் கூதாளத்து-வெண்டாளியின், தண் பூ - குளிர்ந்த பூவினால்தொடுத்த, கோதையர்-மாலையையணிந்தவராய்,—(86) சினை சுறவின் கோடு நட்டு-சினையையுடைய சுறாமீனின் கொம்பை நட்டு, (87) மனை - தங்குமிடமாக, சேர்த்திய-(அந்தக்கொம்பிற்) சேர்க்கப்பெற்ற [ஆவாகனஞ்செய்யப்பெற்ற], வல் அணங்கினால் - வலிய தெய்வங்காரணமாக, (88) மடல் தாழை மலர் மலைந்து உம் - மடலையுடைய தாழையினது மலரைச் சூடியும், (89) பிணர் பெண்ணை பிழி மாந்திஉம் - சருச்சரையையுடைய பனைமரத்தின் கள்ளையுண்டும், (90) புல் தலை இரு பரதர்-சிவந்த தலையினையுடைய பெரிய பரதவர் — 92) பாய் இரு பனி கடல் வேட்டம் செல்லாது-பரந்த கருமையையுடைய குளிர்ந்தகடலிலே மீன்பிடித்தற்குப் போகாது, (93) மடிந்து - (அத்தொழிலில்) ஊக்கங்குன்றி, (91) பைந் தழை மா மகளிரொடு-பசிய் தழையினையுடுத்த கரிய மனைவிமாருடனே, (93) உவவு-உவாநாளிலே, உண்டு - (தாம் விரும்பியவற்றை) உண்டு, ஆடிஉம் - விளையாடியும், — (பின்பு), (94) புலவு மணல் - புலால்நாற்றத்தையுடைய மணலையுடைய, பூ கானல் - மலர்களையுடைய கடற்கரைச்சோலையையடுத்துள்ள, (95) மா மலை அணைந்த கொண்மூ போலஉம்-கரியமலையைச்சேர்ந்த (செவ்) வானம் போலவும், (96 தாய் முலை தழுவிய குழவி போலஉம்-தாயின் முலையைத் தழுவிய பிள்ளையைப் போலவும். 97) தேறு நீர் - தெளிந்த நீரையுடைய கடலின், புணரியொடு-அலையுடனே, யாறு - காவிரிநதி, தலைமணக்கும்-சேரப்பெற்ற,

(98) மலி ஓதத்து - மிக்கநீர்ப்பெருக்கினால், ஒலி-ஒலிக்கின்ற, கூடல் - சங்கமத்துறையிலே (99) தீது நீங்க கடல் ஆடிஉம்-(தமது) தீவினை போகச் சமுத்திரத்திலே மூழ்கியும்,— (100) மாசு போக புனல் படிந்து உம்-உப்புபோக நல்ல நீரிலே குளித்தும், (101 அலவன் ஆட்டி உம் - ஞெண்டுகளை யாட்டியும்,— உரவு திரை உழக்கிஉம்-பரக்கின்ற திரையிலே விளையாடியும்,—(102) பாவை சூழ்ந்துஉம் - (மஞ்சாய்க் கோரையாற்) பாவைகளைப் பண்ணியும், பல் பொறி மருண்டுஉம - ஐம்பொறிகளால் நுகரும் பொருள்களை நுகர்ந்துமயங்கியும், (103) அகலா காதலொடு பகல் விளையாடி-நீங்காத விருப்பத்துடனே பகற் பொழுதெல்லாம் விளையாடுதற்குக் காரணமாகி,(இங்ஙனம்)(104)பெறற்குஅரு தொல் சீர்-பெறுதற்கு அரிய பழமையான சிறப்பையுடைய, துறக்கம்ஏய்க்கும்-சுவர்க்கத்துடனே ஒத்திருக்கின்ற, 105) பொய்யா மரபின்-நீர் வற்றாத முறைமையினையுடைய பூ மலி-பொலிவு மிக்க, பெருந்துறை - பெருநீர்த்துறையையும் — எ - று.) -- கானலையடுத்துள்ள (94) கூடல் (98) என்க. கூடல்-காவிரி கடலொடு கூடும் இடமென்ற பொருளில் வந்தது.

(77) பரதவர் குடியிருக்குமிடத்தின்முன்றிலில் சிலர் ஆட்டுக் கிடாயோடு ஆட்டுக்கிடாயையும் சேவலோடு சேவலையும் பொரவிட்டு வேடிக்கை காணுதலால், அவை விளையாடுமென்க. இங்ஙனம் ஆடு போர்புரிந்து பெறும் வெற்றி - தகர்வென்றி யென்றும், சேவல்கள் பொருது பெறும் வெற்றி - சேவல்வென்றி யெனறும், கூறப்படும். மேழகத்தகர்-துருவாடுஎன்பர்: மேழகம் ஏழகம்-ஒருபொருளன: மேழகம்-ஆட்டுப்பொது: தகர்—கடா: ஏழகத்தகர் (141) என்ற இடத்தும் இப்படியே.

(78-81) நடுகல்-போரிற்புறங்கொடாது இறந்து வீரசுவர்க்கம் பெற்ற வீரனுடைய உருவத்தைச் செதுக்கி நிலத்தில்ஊன்றிய கல்: இங்ஙனம் இறந்த வீரனுக்குச் சிறப்புச்செய்தல், பண்டைக்காலத்து வழக்கு. அங்ஙனமுள்ள நடுகல்லிற்கு அரணுகக் கேடகத்தை வரிசையாகஇட்டு வேலை அக்கேடகத்தி லூன்றுதலும் முற்கால வழக்கு. எஃகுஊன்றிய கிடுகுக்கு, தூண்டிலிற் சார்த்திய காழ் உவமை.

(82, 83) மணல் நிலவுக்கும், இருள் வலை உவமை. மணலில் உணங்குமாறுபரப்பிவைத்துள்ள் வலை, நிலவையடைந்த இருளைப் போலும்.

(83) முன்றில் என்பது (84) தாழையென்பதனோடேனும், (86) நட்டு என்பதனோடேனும் இயைதற்கு உரியது.

(85-90) பரதவர் பூங்கோதையராய்ச் சுறவின்கோட்டைநட்டு அதனையே யிருப்பிடமாக ஆவாகனஞ்செய்த கடவுளுக்குத் தாழைமலரை யணிந்து கள்ளை நிவேதித்துப்பிறகு அந்தக்கடவுளின் நைவேத்தியப் பொருளான தாழையைச் சூடிக் கள்ளையும் பருகுவ ரென்க. சுறுமீனின் கொம்பை நட்டு அதில் கடல்தெய்வத்தை ஆவாகனஞ்செய்து வழிபடுதல், நெய்தல் நிலத்தார்க்கு மரபு:“நெய்தல் நிலத்து நுளையர்க்கு வலைவளந் தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன்குழீஇச் சுறவுக்கோடு நாட்டிப் பாவுக்கடனகொடுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்” என்று

நச்சினர்க்கினியர் பொருளதிகாரத்து உரையிற் கூறியிருத்தலுங் காண்க. பூச்சூடுதற்குஉரிய தாழை வீழ்த்தாழை யெனப்படுதற்கு ஏற்ப, தென்னை விழுதில்தாழை யெனப்படும்.

(91-94) தழை-தளிர்கள் தழைகள் மலர்கள் இவற்ருலாகிய உடை விசேடம்: பண்டைக்காலத்தில் தழையென்னும் உடையை மகளிர் அணிந்துவந்தனரென்பது, நூல்களாற்பெறப்படும்: தழைவிருப்புரைத்தல் என்று ஒருதுறை திருக்கோவையாரில் வந்திருத்தலுங்காண்க. நிலவையுடைய உவாக்காலங்களில் சோம்பல் கொண்டு கடலில்மீன்பிடித்தற்குச் செல்லாது பரதவர் மனைவிமாருடனே உண்டு ஆடுவரென்க. கடற்கரையிலிருத்தலால், சோலையை, 'புலவுமணற் பூங்கானல்' என்ருர். உவா என்பது - பூர்ணிமை அமாவாசை யென்ற இரண்டிற்கும் பொதுவாதலால், தீதுநீங்கக்கட லாடியும் என்று வருதற்கு ஏற்ப, உவா -அமாவாசையாகிய புண்ணிய நாள் எனினுமாம்.

(95-97) கடலைச்சாரும் காவிரியாற்றுக்கு, மலைதழுவிய கொண்மூவையும், தாய்முலைதழுவிய குழவியையும் உவமை கூறினர். தெளிந்த கடல்நீரிலே செந்நிறமுள்ள காவிரிநீர் சேர்வதனல் 'கொண்மூ' என்பதற்கு - செக்கர்வானம் எனப்பட்டது. தாய்முலை தழுவிய குழவி ஒன்றுபட்டிருத்தலில் உவமை.

(98-105) சங்கமத்துறையில் நீராடுவதனுல் தீவினையகலு மென்பது, நூற்கொள்கை. சாய்க்கோரையால் பாவைசெய்தலை "பைஞ்சாய்ப் பாவையின் றனன்யானே," 'பௌவநீர்ச் சாய்க்கொழுதிப்பாவை தந் தணைத்தற்கோ' என்பவை முதலிய இடங்களிலும் காண்க. சங்கமத்துறை, இங்ஙனம் பெருமகிழ்ச்சியோடு பொழுதுபோகப் பரதவர்க்கு உதவுதலால் துறக்கமேய்க்கும்.

106-141: காவிரிப்பூம்பட்டினம் முன்றிலையுடைமை கூறப்படுகின்றது.

* துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர்
பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும்
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலைபவும்
நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்
கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும்
பாட லோர்த்தும் நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்
கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்
மா அகாவிரி மணங் கூட்டுந்
தூஉவெக்கர்த் துயின் மடிந்து

* இந்தவரி, மாணக்கர்க்குப் படித்தற்கு உரியதன்று.

வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவின்
நல்லிறைவன் பொருள் காக்குந்
தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
தேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
உல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவும்
மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவும்
மாரிபெய்யும் பருவம்போல
நீரினின்று நிலத்தேற்றவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப் போரேறி
மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை
ஏழகத் தகரோ டுகளு முன்றில்

பதவுரை:—(107) பட்டு நீக்கி துகில் உடுத்து உம் பட்டு உடுத்தவற்றை நீக்கி(ப் புணர்ச்சிக்காலத்துக்கு நொய்யவாகிய) வெள்ளுடையை யுடுத்தும், (108) மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்து உம் - கள்ளுண்டலைக் கைவிட்டுக் காமவின்பச்சுவையை நுகர்ந்தும்,(106 துணை புணர்ந்த மடம் மங்கையர்-கணவரைக் கூடின மடப்பத்தையுடையமங்கைமார், (கூடியபின்), (109) மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூட உம் - கணவர் சூடிய மாலையை (த்தமதென்று) மகளிர் சூடிக்கொள்ளவும், (110) மகளிர் கோதை மைந்தர் மலைய உம்-மகளிர் சூடிய மாலையை (த்தமதென்று) ஆடவர் சூடிக்கொள்ளவும்,—(அக்காலை), 111) நெடு கால் மாடத்து ஒள் எரி நோக்கி - நீண்ட தூண்களையுடைய மாடத்தே ஒள்ளியவாகிய தீபச்சுவாலையைநோக்கி, (112) கொடுந் திமில் பரதவர் குரூஉ சுடர் எண்ண உம் - வளைந்த கட்டுமரத்திலேயேறிச் சென்ற பரதவர் ஒளியுள்ள அந்தச்சுடரை எண்ணுகிறவும்,(மற்றும் அந்நகரத்திலுள்ளார்), (113)பாடல் ஓர்த்து உம்-பாட்டைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டும்,நாடகம் நயந்துஉம்-கூத்துக்களை விரும்பிப்பார்த்தும், (114) வெள் நிலவின் பயன் துய்த்து உம்-வெள்ளிய நிலவிற்பெறுதற்கு உரிய இன்பப்பயனை

யனுபவித்தும், (115) கண் அடை இய-கண் துயின்ற, கடைக் கங்குலான் - கங்குலின் கடையாமத்திலே, - (116) மாஅ காவிரி - பெரிய காவிரிநதியினுடைய, மணம் கூட்டும்-(பலவிடங்களிலு முள்ள மலர்களின் மணங்களைக் கொண்டுவந்து திரட்டுகின்ற, (117 தூஉ எக்கர்-தூய [வெண்ணிறமான] இடுமணலிலே, துயில் மடிந்து - உறக்கமயக்கத்தாலே சோர்ந்திருந்து,(118) வால் இணர் மடல் தாழை-வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களையும் மடலினையுமுடைய தாழையினைக்கொண்ட, (119)வேலை ஆழிவியன்தெருவின்-கரையையுடைய கடலருகிலிருக்கும் அகன்ற (பண்டசாலைத்) தெருவில், (120) நல்இறைவன்பொருள்காக்கும்-நல்ல அரசனுக்குவரவேண்டிய சுங்கப்பொருளை (ப் பிறர் கொள்ளாமல்) பாதுகாக்கின்ற, (121) தொல் இசை தொழில் மாக்கள்-பழமையான புகழையுடைய சுங்கங்கொள்வோர்,— (122) காய் சினத்த கதிர் செல்வன்(123) தேர் பூண்ட மாஅ போல-எரிகின்ற சினத்தையுடைய சூரியனது தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைப்போல, (124) வைகல் தொறும் - தினந்தோறும் [எந்நாளிலும்], அசைவு இன்றி - இளைப்பு இல்லாமல், (125)உல்குசெய-சுங்கங் கொள்ளாநிற்க,—குறைபடாது - குறைதலின்றி, (126) வான் முகந்த நீர் மலைபொழியவும் (127 மலை பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும் (128) மாரி பெய்யும் பருவம் போல - மேகம் (தான்) முகந்த நீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிற் சொரிந்த நீரை மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கின்ற செயல் போல, (129) நீரில் நின்று நிலத்து ஏற்றவும் - (மரக்கலத்திலே வேற்றுநாடுகளினின்று) கடல்வழியாகக் கொண்டு வரப்பட்ட பொருள்களை அங்கிருந்து நிலத்திலே ஏற்றும்படியும் [இறக்குமதி செய்யவும்], (130) நிலத்தில் நின்று நீர் பரப்பவும் - உள்நாடுகளிலிருந்து (ஏற்றுமதி செய்யும்படி வந்து கடற்கரையிலிருப்பவைகளை) நீரில் [மரக்கலத்தில்] ஏற்றுமதி செய்யவும், (131) அளந்து அறியா பல பண்டம் (132)வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி-அளவிட்டு அறிய முடியாத பல்வகைப்பண்டம் எல்லையறிய முடியாதபடி வந்துதிரள, (133) அரு கடி பெருங்காப்பின் - அரிய காவலையுடைய அகன்ற சாலையில் [சுங்கச் சாவடியில்], (134) வல் அணங்கினோன்-வலிய வருந்தும் தொழிலையுடையோன் [காவற்காரன்], வலி உடை (135) புலி பொறித்து - வலியையுடைய (சோழ மன்னரின் இலாஞ்சனையாகிய) புலியை அடையாளமாக இட்டு, புறம் போக்கி - (பின்பு அவற்றை) வெளியே போக்கினமையால், (136) மதி நிறைந்த மலி பண்டம்-மதித்தற்றொழிற்குக் குறைவற்ற (அந்த மிக்க பண்டங்களும், (137) பொதி - பொதிந்த, மூடை - மூட்டைகளாகிய, போர் - போரிலே, ஏறி—, (138) மழை ஆடு சிமயம் மால்வரை கவாஅன் - மழை யுலாவுஞ் சிகரத்தை யுடைய பெரிய மூங்கிலையும் பக்கமலையினையுமுடைய,(139) வரை-மலையிடத்தே, ஆடு-செல்லுகின்ற, வருடை - வருடை மானின், தோற்றம்போல - தோற்றரவுபோல, (140) கூர் உகிர் ஞமலி கொடு தாள் ஏற்றை - கூரிய நகத்தையுடைய நாயின் வளைந்த காலையுடைய ஏறனவை (141) ஏழகம் தகரோடு - ஆட்டுக்கடாவோடு, உகளும்-குதிக்கப் பெற்ற, முன்றில் - (பண்டசாலை) முற்றத்தினையும்,—(எ-று.)

பண்டசாலை முற்றத்தினைக் கூற விரும்பிய ஆசிரியர், 106-115 அடிகளாற் கடைக்கங்குலின் தன்மையைக் கூறி, 116-125 அடிகளால் அந்தக் கடைக்கங்குலிலும் சுங்கங் கொள்வோர் உறக்கத்தினற் சோர்வு உண்டாகவும் சூரியன் குதிரை போல நாடோறும் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பண்டங்கட்குச் சுங்கப்பொருளை வசூலிப்பதிற் சோர்வு கொள்ளாமல் சுங்கம் வாங்குவதையும் கூறி, பின் பதினறு அடிகளால் ஏற்றுமதி யிறக்குமதிச் சரக்குகளுக்குக் காரியக்காரர் அரசசின்னமான புலிப்பொறியை யிட, அங்ஙனம் பொறியிட்ட சரக்குகள் பொதிந்த மூட்டைகளின்மீது ஞமலியேற்ருேடுஏழகத்தகரும் ஏறி விளையாடப் பெற்றது, பண்டசாலை முன்றி லெனகிருர். ஞமலி - நாய். ஏழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய்; ஒரு பொருட் பன்மொழி யென்பர் ஒரு சாரார். ஏற்றை - ஆண்பெயர்: "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லாம், ஏற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப" என்பது தொல்காப்பியம்: ஏறு, ஏற்றை இரண்டும் வெவ்வேறு பதம் என்பது தொல்காப்பியனர் கொள்கை.

(108) மட்டு என்பது சாதாரணமான கள்ளை யென்றும், மது என்பது - காமத்தை வளர்ப்பதற்கு உரிய காமபானத்தை யென்றும் உரை கூறுவதும உண்டு. பானம் - வீரபானம் காமபானம் என இருவகைப்படுமென்றும், வீரபானம் - வீரத்தை வளர்க்குமாறு அதற்கு ஏற்பப் பருகுவது என்றும், காமபானம் - காமவின்பத்தை நுகருமாறு அதற்குஏற்பப் பருகுவது என்றும் கூறுவர்.

(111-112) கடலில் மீனைப் பிடித்தற்குச் சென்ற பரதவர் மீண்டு கரை நோக்கி வருகையில் மைந்தரும் மகளிரும் காமவின்பந் துய்க்கும் மாடங்களில் எரியும் விளக்குகள் சிலவே தோன்றுவதால் அவை அவர்களால் எண்ணும்படியாகின்றன வென்க.

சூடவும் (109), மலையவும் (110), எண்ணவும் (112), கண்ணடை இய கங்குலான் (115) என்க. கங்குலான் - கங்குலில்: உருபுமயக்கம். கங்குலான் (115) மடிந்து (117) தெருவின் (119) பொருள்காக்கும் (120) மாக்கள் (121) என்க.

(117-125) எக்கர் - ஆற்றுநீர் கொணர்ந்து திரட்டிய மணல். வேலை ஆழி என்ற சொற்கள் விகாரத்தால் ஐ கெட்டு, 'வேலாழி' என வந்தன. இனி, வேலா ஆழி என்ற இரண்டுசொற்கள் வடமொழித் தீர்க்கசந்திபோல வந்தன வென்பாரும், 'ஆழி' என்ற சொல்லின் முதலெழுத்தோ 'வேலா' என்ற சொல்லின் ஈற்றெழுத்தோ, தொக்கு வந்த தென்பாருமுளர். வேலா-கடற்கரையென்ற பொருளுள்ள வடசொல். உல்கு - சுங்கம்.

(126-135) வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழிதல் - நீரில் நின்றவை நிலத்தேறுதற்கும், மலைப்பொழிந்த நீர் கடற்பரப்புதல்-நிலத்தினின்றவை நீர்ப்பரப்புதற்கும் உவமையாம். அருங்கடிப் பெருங்காப்பு என்பது - சுங்கச்சாவடியை. சுங்கச்சாவடியில ஏற்றுமதிச் சரக்குகளுக்கும் இறக்குமதிச் சரக்குகளுக்கும் புலிப்பொறியைச் சாவடிப்பணியாளர்

பொறிப்பரென்க. உடல் வலியோடு மனவலியையு முடையராகிச் சுங்கம் கொடாமலே ஏற்றவும் இறக்கவும் முயல்வார்க்கு அச்சத்தை விளைத்தலால், அரசனுடைய புலிப்பொறியைப் பொறிக்கும் பணியாளனை 'வலியுடை வல்லணங்கினோன்' என்றுருமாம்: வல் அணங்கினோன் எனப்பிரித்து- (தான் வலியுடைமையால் வீணாக மிக வருத்துந் தன்மையமைந்த வலிய புலிப்பொறியென்று புலிப்பொறிக்கு அடையாக்கிக் கூறுவாருமுளர்.

(136-141) மிக்கபண்டங்கள் ஏற்றப்பட்டும் இறக்கப்பட்டும் உள்ளவற்றைப் புலிப்பொறியடையாளமிட்டுத் தனித்தனியே பெரும்போர்போல் அடுக்கிவைத்திருக்க, அங்ஙனம் அடுக்கிவைக்கப்பட்ட போர்போன்ற மூட்டைகளின்மீது ஞமலியேற்றையும் ஏழகத்தகரும் உகளும்: அங்ஙன் உகளுவதற்கு வரையாடுவருடையை உவமை கூறினார். பெரும்போர்கள் மலைக்கும், அப்போர்களின் மீது உகளும் ஞமலியேறு ஏழகங்கள் - வருடைக்கும்முறையே உவமையாக அமைவது காண்க. வருடை என்பது-எட்டுக்காலையுடையதும் மலையில் வாழ்வதுமான ஒருவிலங்கு எனப. இது, முதுகிற்காலுடைய தென்றும் கூறப்படும். மூடை - மூட்டை. (132) ஈண்டி = ஈண்ட: எச்சத்திரிபு.

மாக்கள் (121) உல்குசெய (125) ஏற்றவும் (129) பரப்பவும் (130) பலபண்டம் (131) வந்தீண்டி [வந்தீண்ட], (134) வல்லணங்கினோன் (134) புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி [போக்குதலாலே] (135) நிறைந்த மலிபண்டம் (136) பொதி(ந்த) மூட்டைப் போரில்ஏறி (137)ஞமலியேற்றை (140) தகரோடு உகளும் முன்றில் (141) என்க.

142-158.—காவிரிப்பூம்பட்டினம் ஆவணத்தையுடைமை கூறப்படுகின்றது.

குறுந்தொடை நெடும்படிக்காற்
கொடுந்திண்ணைப் பஃறகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
மழைதோயும் உயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குல்
தூசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மானோக்கின்
கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
ஓங்குவரை மருங்கின் நுண்தா துறைக்கும்
காந்தளந் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்
குழல்கவ யாழ்முரல

முழவதிர முரசியம்ப
விழவறு வியலாவணத்து

பதவுரை:—(142) குறுந் தொடை - குறிய [அணுகின] படிகளையுடைய, நெடும் படிககால்-நெடிய ஏணிகள் சார்த்தின, (143) கொடுந் திண்ணை-வளைந்த சுற்றுத்திண்ணைகளையும், பல் தகைப்பின்-பலகட்டுக்களையும், (144) புழை-சிறுவாயில்களையும், வாயில்-பெரியவாயில்களையும், போகு இடைகழி - பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய, (145) மழைதோயும் உயர் மாடத்து-மேகங்கள் படிகின்ற உயர்ந்த மாடங்களிலே,(151) வளி நுழையும் வாய்-தென்றற்காற்று நுழையும் இடமாகியசாளரத்தினை,—(146)சே அடி-சிவந்த பாதங்களையும், செறி குறங்கின்-நெருங்கின துடைகளையும், (147) பசு இழை பசும்பொன்னாற் செய்த அணிகலங்களையும், மீகடு அல்குல்-பெரிய அல்குலினையும், (148) தூசு உடை - தூசு எனப்படுகிற நுண்ணிய ஆடையினையும், துகிர் மேனி-பவளம்போன்ற நிறத்தினையும், (149 மயில் இயல்-மயிலினது தோற்றத்தினையும் மான் நோக்கின்-மான் போலும் பார்வையினையும், (150) கிளிமழலை-கிளிபோலும்மழலைமொழியினையும், மெல் சாயலோர்-மெல்லிய சாயலினையுமுடைய மகளிர், (151) பொருந்தி-சேர்ந்திருந்து, (152) ஓங்கு வரை மருங்கின்-உயர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே, நுண் தாது உறைக்கும்-நுண்ணிய மகரந்தப்பொடிகள் சிறுசிறு துளியாகச் சிந்தப்பெற்ற, (153) காந்தள் அம் துடுப்பின் கவி குலை - செங்காந்தளினது அழகியகணுக்களிடத்துக் கவிந்து [ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து] தோன்றுகின்ற பூங்குலையை, அன்ன-ஒத்த (154) தொடி செறி முன்கை-தொடி நெருங்கிய முன்னங்கையை, கூப்பி - குவியாநிற்க, செவ்வேள் (155) வெறி ஆடு மகளிரொடு செறிய-செந்நிறமுள்ள முருகப்பிரானுக்கு வெறியாட்டெடுக்கும் மகளிர்க்குப் பொருந்த, தாஅய்-பரந்து, (156) குழல் அகவ-புல்லாங்குழல் இசையையுண்டாக்கவும், யாழ்முரல-யாழ் வாசிக்கவும், (157) முழவு அதிர-முழவுமுழங்கவும், முரசு இயம்ப-முரசு ஒலிக்கவும், 158) விழவு அறு - திருநாள் நீங்காத, வியல் ஆவணத்து - பெரிய அங்காடித்தெருவையும்,—(எ-று.)

மாடங்களிலுறையும் மகளிர் சாளரவாயிலில் வந்துபொருந்திக்கை கூப்புமாறு சிலமகளிர் வெறியாடுகையில், அவ்வெறியாட்டு மகளிர்க்கு ஏற்பக் குழல்முதலியனஒலிக்கப்பெற்று விழாநீங்காது நிற்கும்ஆவணம் என்க.

மகளிர் வசிக்கும் மாடங்கள், சுற்றுத்திண்ணைகள் பலகட்டுக்கள் சிறுவாசல்பெருவாசல்கள் இடைகழிகள் இவற்றையுடையனவாய், மழைதோயுமாறு ஓங்கிநிற்குமென்றார்: இடைகழியென்பது - இக்காலத்து ஒருசாரார்ால் ரேழி' என்றும், மற்றொரு சாராரால் 'நடை' என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. படிக்கால்-ஏணி: படுகால் எனவும் வழங்கும். படிக்கால் சார்த்தியது திண்ணையென்று, திண்ணையை விசேடித்துக் கூறினர். ஏணிகொண்டு ஏறுமாறு திண்ணை யமைத்தல், அக்காலவழக்கம்போலும். பல் + தகைப்பு = பஃறகைப்பு: தனிக்குறிலைச் சேர்ந்த லகரம் தகரம் வர ஆய்தமாகவும்,லகாத்துப் பின் தகரம் றகரமாகவும் திரிந்தன.

(146-158) 146 முதல் 150 வரையில் மகளிரின் வருணனை. "பவழுப் பாவைபரிசெனத்திகழுமேனி" என்ப ஆதலின், 'துகிர்மேனி' என்றது. 'வரைமருங்கின் நுண்தாது உறைக்கும் (152)' என்பது காந்தளுக்கு அடைமொழி. குவிந்த கைக, காந்தளினமுகை இரண்டு சேர்ந்ததையொக்கு மென்க. தாது தேன் என்று உரைத்தலும் உண்டு. செறிதொடி என்பது, கைக்கு இயற்கையடைமொழி: உவமைக்குஏற்ப வந்ததன்று. சேவ்வேள் எனவே, பசுநிறமுள்ள காமவேளை விலக்கி, முருகவேளைக் காட்டிற்று: ஒன்றொழிபொதுச்சொல். ஆவணம் = ஆபணம்.

156-157 அடிகளில், "குழல்வழிநின்றதியாழேயாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழிநின்றதுமுழவே" என்ற சிலப்பதிகாரம் காணத்தக்கது.

இனி, 193-வரையில் காவிரிப்பூம்பட்டினமாகிய நகரத்தினெல்லையினுட்பட்ட மறுகினை வருணிக்கத்தொடங்கி, 159 முதல் 183 வரையில் அந்நகரவரைப்பு பலவகைக்கொடிகளைக் கொண்டிருத்தலைக் கூறுகின்றார்:—

மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய
மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்

பதவுரை:—(159) மை அறு சிறப்பின்-குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய, தெய்வம் சேர்த்திய-தெய்வத்தைப்பிரதிஷ்டை செய்துள்ள, (160) மலர் அணி வாயில்-மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றுள்ள (கோயில்களின்) வாயில்களையடுத்து, பலர் தொழு-(அடியார்) பலரும் தொழுமாறு நாட்டியுள்ள, கொடி உம்-(பிரதிஷ்டைசெய்துள்ள கடவுளுக்கு ஏற்ற துவசமும்,-(எ-று.)

சிவன்கோயில் விட்டுணுகோயில் கந்தசாமிகோயில்முதலிய கோயில்களிலே கோபுரவாயிலையடுத்துத் தெய்வத்தைஆவாகனஞ் செய்த துவசத்தம்பம் அமைந்திருத்தலும், ஆங்கு அடியவர்கள் வீழ்ந்து கும்பிட்டுச் செல்லுதலும், கருதுதற்குஉரியன. மைஅறு சிறப்பு-பிறப்பைப்போக்கவல்ல சிறப்பு என்று கருத்து விரிப்பாருமுளர்.

வருபுனல் தந்த வெண்மணல் கான்யாற்று
உருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து

வாலரிசிப் பலிசிதறிப்
பாகுகுத்த பசுமெழுக்கின்
காழூன்றிய கவிகிடுகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்

பதவுரை:—(161) வரு புனல் தந்த வெள் மணல் கான் யாறு-வருகின்ற நீரால் திரட்டப்பெற்ற வெள்ளியமணலையுடைய காட்டாற்றுக்கரையில் நின்ற, (162) உரு கெழு கரும்பின ஒள் பூ போல-அழகு பொருந்தின கரும்பினது ஒள்ளிய பூவையொப்ப, (163) கூழ்

உடை - உணவுப் பொருள்களையுடைய, கொழு மஞ்சிகை-கொழுவிய பேழைகளின்மேலே, (164) தாழ் உடை - தாழ்ப்பாளையுடைய [தாழ்ப் பாளிட்டுப் போற்றின தண் பணியத்து-குளிர்ந்த பலபண்டங்களின் மேலே, (165) வால் அரிசி பலி சிதறி - வெள்ளிய அரிசியைப் பூசை யாகத்தூவி, (166) பாகுஉகுத்தபசு மெழுக்கின்-பாகு போலக் காய்ச்சி வார்த்த பசியமெழுக்கைப்பூசிய, (167) காழ் - கோலை, ஊன்றிய-நட்டு வைத்த, கவி-கவிந்த, கிடுகின (168) மேல்-சட்டத்தின் மேலே. ஊன்றிய - பதியவைத்த, துகில் கொடிஉம் - வெள்ளிய பட்டாடைக் கொடியும், (எ-று.)

கரும்பினெண்பூப்போல (162) ஊன்றிய துகிற்கொடி(168)என்க. உணவுப்பொருள்களை மஞ்சிகையில்வைத்துத்தாழிட்டு, சட்டத்தை நாட்டி அந்தச் சட்டத்திற் கோலையூன்றித் துகிற்கொடி நாட்டியுள் ளன ரென்க. கொடி நடும்போது வாலரிசிப்பலிகளைச் சிதறினர்:சிதறி (165) ஊன்றிய (168) என இயையும். கடைத்தெருவின் இரண்டுபுற த்துக்கு யாற்றங்கரையும், கோலிலெடுத்த கொடிக்குக் கரும்பம்பூவும் உவமை. கான்யாறு-மண முள்ள யாறு எனினுமாம். பணியம் - பண் ணப்படும் பணியாரம்.

பல்கேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
உறழ்குறித் தெடுத்த வுருகெழு கொடியும்

பதவுரை:—(169) பல் கேள்வி - பலவாகிய கேள்விகளையுடைய, துறை போகிய - கல்வித்துறையாகிய நூல்களின் திரளை முற்றக் கற்ற, (170) தொல் ஆணை - பெரிய ஆக்கினையையுடைய, நல் ஆசிரி யர்—, (171 உறழ் குறித்து எடுத்த - வாதுசெய்யக்கருதிக் கட்டின, உரு கெழு-அச்சம் பொருந்தின, கொடியும் -, —(எ-று.)

கேள்வியறிவோடு கல்வித்துறையில்வல்ல பேரறிவாளர் 'இன் னது இத்தகையதுதான்' என்று அறுதியிட்டுக்கூறி அன்னது அற்றன்றுஎன்றுமாறுபட்டாரைத் தாம் எதிர்க்க வல்லோம்என்பது தோன்றக் கொடிகட்டிக்கொண்டுள்ளாரென்க.தொல்ஆணை-தொன்று தொட்டுக்கூறும் உறுதிமொழி: தொன்றுதொட்டுப் பிறரையேவிக் கொள்ளும் உரிமை யென்பாருமுளர். அங்ஙனம் அவரெடுத்தகொடி, நிரம்பியஅறிவில்லார்க்கு அவர்முன் வாய்திறக்கவும் கூசுமாறு அச் சம் தருவ தாதலின் 'உருகெழுகொடி' என்றது.

வெளிலிளக்குங் களிறுபோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய்த் துவன்றிருக்கை
மிசைக்கூம்பின் நசைக்கொடியும்

பதவுரை:—(173) தீம் புகார்-(கண்ணுக்கு) இனிய புகாரினிடத்து, திரை-அலையினையுடைய முன் துறை- துறைமுன்னே, (174) துவன்று இருக்கை-நிறைந்த இருப்பினையுடையதும், (172) வெளில் இளக்கும் களிறு போல-(அசையாத) கம்பத்தினை அசைக்கும் யானைபோல

கின்று, (174) தூங்கு - அசைகின்றதுமான, நாவாய்-மரக்கலத்தினுடைய, (175) கூம்பின்மிசை-பாய்மரத்தின்மேலே கட்டிய நசை கொடிஉம்-விரும்பு தலையுடைய கொடிகளும்,—(எ - று.)

புகார்த்துறையில் நங்கூரத்திற்கட்டப்பட்டு அசைந்துநிற்கும் நாவாய்க்கு வெளிலிற் கட்டப்பட்டு அசையுந்தன்மையுள்ள களிறு உவமையாம். "வெளிலிளக்கும்" என்பது,களிற்றுக்கு இயற்கையடைமொழி: கட்டுத்தறியை அசைத்துப்பார்த்தல், மதயானையின் தன்மையென்க. வேற்றுநாடுகளிற் சென்று பண்டங்களை யிறக்குதல் ஏற்றுதல்செய்யும் வணிகர், கொடியினால் தமதுமரக்கலமென்று கண்டு மகிழ்வராதலின், 'நசைக்கொடி' என்றது.

மீன்தடிந்து விடக்கறுத்து
ஊன் பொரிக்கு மொலிமுன்றில்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவின்
180. நறவுநொடைக் கொடியோடு

பதவுரை:—(176)மீன் தடிந்து-மீனை யறுத்தும்,விடக்கு அறுத்து-இறைச்சியை யறுத்தும்,(177)ஊன்-அவ்வூன்களை, பொரிக்கும்-(நெய்யிலே) பொரிக்கின்ற, ஒலி-ஆரவாரத்தினையுடைய, முன்றில் - முற்றத்தினைக்கொண்டதும், (178) மணல் குவைஇ-மணலைக் குவித்து, மலர் சிதறி - மலரைத்தூவாநிற்க, (179) பலர் புகும்-(கள்ளுண்பார்) பலரும் நுழையப் பெற்ற, மனை-(கள் விற்கும்) வீட்டிலே, பலி புதவின்-(தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கும்) பலியினையுடைய வாசலிலே கட்டப்பெற்ற, (180) நறவு நொடை கொடியோடு - கள்விற்றலைத் தெரிவிக்கின்ற கொடியுடனே,—(எ-று.)

(178) சிதறி-சிதறஎன்ற எச்சத்தின் திரிபு. சிதற (178) புகும் (179) என்க. மலர் சிதறுதல், தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கும் பலியைச் சேர்ந்ததாகும்: பலி-பூஜை: வடசொல்.

181-183: பிறபிறவும் நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவின் பதாகை நீழல்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர் வரைப்பின்

பதவுரை:—(181) பிற பிறஉம் - இன்னும் வேறுவேறுவகைக் கொடிகளும், (இங்ஙனம், (182) பல்வேறு உருவின் பதாகை - பல வேறுஉருவாற் சிறந்த பெருங்கொடிகளும், (181) நனி விரைஇ-மிகக் கலவாநிற்கையினாலே, (182) நீழல் - (இவற்றின்) நிழலிலே, (183) செல் கதிர் நுழையா - (வானத்துச்) செல்கின்ற (ஞாயிற்றின்) கிரணங்கள் நுழையமாட்டாத, செழு - வளப்பத்தையுடைய, நகர் வரைப்பின் - ஊரெல்லையினிடத்துள்ள,— (எ-று.)

வரைப்பின் (183) மறுகு (193) என இயையும். பலர்தொழுகொடி முதலியன விரவுதலால் வானத்துச்செல்லுஞ் சூரியனது கிரணம் உள்ளே புகுதமாட்டாத பெருவளம்படைத்தது, புகார்நகரத்தின் வரைப்பு எனக; இது -உயர்வுநவிற்சியணி. பதாகை-பெருங்கொடி.

184-193:—காவிரிப்பூம்பட்டினம் மறுகினை யுடைமை கூறப்படுகின்றது:—

செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பின்
நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலும்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிரும்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனும்
ஈழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின்

பதவுரை:—(184) செல்லா நல் இசை-கெடாதநல்லபுகழையுடைய, அமரர்-தேவர்களின், காப்பின்-பாதுகாவலினாலே, (யாதோரிடையூறுமின்றி),(185) நீரின்வந்த நிமிர் பரி புரவிஉம்-(வேற்றுநாட்டிலிருந்து) கடல் வழியே (மரக்கலங்களின் மூலமாகக்கொண்டு) வந்து நிமிர்ந்துள்ளனவும் விரைந்தநடையினையுடையனவுமான குதிரைகளும், (186) காலின் வந்த கருங்கறி மூடைஉம்-வண்டியின்மூலமாகவந்த கருநிறமுள்ள மிளகின்மூட்டையும், (187) வடமலை பிறந்த மணிஉம் பொன் உம்-வடதிசையிலுள்ள (இமயம் மேரு என்றாற் போன்ற) மலைகளில் தோன்றிய பலவகையிரத்தினங்களும் பொன்னும்,— (188) குடமலை பிறந்த ஆரம்உம் அகில்உம-குடகுமலையிலே தோன்றிய சந்தனக்கட்டையும் அகிற்கட்டையும், (189) தென்கடல் முத்துஉம் - தென்குக்கடலிற்பிறந்த முத்தும், குணகடல் துகிர்உம் - கீழ்க்கடலிற்பிறந்த பவழமும், (190) கங்கை வாரி உம் - கங்கையாற்றிற்பிறந்தபொருள்களும், காவிரி பயன்உம்-காவிரியாற்றிற்பிறந்த பொருள்களும், (191) ஈழத்து உணவுஉம் - ஈழநாட்டில்தோன்றிய உணவுப்பொருள்களும், காழகத்து ஆக்கம்உம் - கடாரத்திலுண்டான நுகரும்பொருள்களும், (192) அரியஉம-(மற்றும் சீனம் முதலிய நாடுகளினின்றுவந்த) அரியனவானகருப்பூரம் பனிநீர் குங்குமம் முதலியனவும், (இவையொழிய), பெரியஉம-பெரியனவாகிய பல் பொருள்களும், நெரிய-நெரியும்படி, ஈண்டி - நெருங்கினமையால், (193) வளம் தலைமயங்கிய -பலவகைப்பட்ட வளமுள்ள பொருள்களும்ஒன்றோடொன்றுகலந்த, நனந்தலை - அகன்ற இடத்தையுடைய, மறுகின் - தெருக்களையும்,—(எ-று.)

கால்-உருளையையுடைய வண்டிக்கு, ஆகுபெயர். வடமலை - மேரு என்றேகொள்வாருமுளர். குடமலை - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு [தென்] மேற்கேயுள்ள பொதியமலையென்றலுமொன்று: "அந்தண் பொதியிற்சந்தன மரமும்" என்றதுங்காண்க: பொதியமென்னும்மலைய மலைக்கு 'சந்தநாசலம்' என்றே ஒரு பெயரிருத்தலும் கருதத்தக்கது.

"தென்பௌவத்துமுத்துப் பூண்டு,' "தென்கடன்முத்தும்" என் பவை முதலிய இடங்களிலும் தென்கடலின் முத்து எடுத்துக்கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க. தெனகடலென்றது-தாமிரபர்ணிநதி கலக்கப் பெற்ற கடலென்றும், அந்தப்பகுதி கொற்கைத்துறை யென்று கூறப்படு மென்றும் சொல்வர். ஈழம்-இலங்கைத்தீவுஎன்றும, கடா ரம்-பர்மா என்றும் கூறுவர்.

194-212:—காவிரிப்பூம்பட்டினம் வர்த்தகம் நிகழ்வதற்கு இன்றியமையாதவரான வணிகரின் குடிவாழ்க்கையையுடைமை கூறப்படுகின்றது.

நீர்நாப் பண்ணும் நிலத்தின் மேலும்
ஏமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர் முன்றின் மீன் பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவும்
கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியும்
அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருந்தியும்
நல்லானொடு பகடோம்பியும்
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்
கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉம்
பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசுந் [குறை கொடாது
தொல்கோண்டித் துவன்றிருக்கை

பதவுரை:—(194) (முறையே), நீர்நாப்பண்உம் - நீரின்நடுவிலும், நிலத்தின் மேல்உம்-பூமியின்மீதும், (195) ஏமாப்ப-மனமகிழ, (மீன் களும் விலங்குகளும்), இனிது துஞ்சி-இனிதாகவுறங்கி, (196) கிளை கலித்து-(தம்) இனத்தோடு செருக்கி, பகை பேணாது- '(இந்த வலை ஞரும் விலைஞரும் நமக்குப்) பகையாவர்' என்று கருதாது, (197) வலை ஞர் முன்றில் மீன் பிறழஉம்-வலைகொண்டுபிடிக்குந்தன்மையுள்ள செம்படவரின் முற்றத்திலே மீன்கள் பாய்ந்து பிறழ்ந்துதிரியவும்,

(198) விலைஞர்குரம்பை மா ஈண்டஉம்-(இறைச்சியை) விலைக்குவிற்பவரின் குடிசையிலே மிருகங்கள் திரண்டுநிற்கவும், (இவ்வாறு), (199) கொலை கடிந்துஉம்-கொலைத்தொழிலை (அந்தவலைஞர் விலைஞர்களிடத்தினின்று) நீக்கிஉம்,-களவு நீக்கிவும்-களவு (காண்பாரை அத்தொழிலினின்றுபோக்கியும்,-(200) அமரர் பேணிஉம்-தேவரைவழிபட்டும்,—ஆவுதி அருத்திஉம் - (வேள்விகளில்) அக்கினியிற்செய்யும்) ஆகுதிகளால் (இந்திரன்முதலியதேவர்களை, நுகர்வித்தும், - (201) நல்ஆனொடு பகடு ஓம்பிஉம்-சிறந்த பசுக்களோடு எருதுகளைப் பாதுகாத்தும் —(202) நால் மறையோர் புகழ் பரப்பிஉம்-நான்குவேதங்களில் வல்லரான அந்தணர்க்குஉளவாம் புகழை (அவர்கட்கு) நிலைபெறச் செய்தும்,—(203) பண்ணியம் அட்டிஉம் - விருந்தினர்க்குப் பலவகைத்) தின்பண்டங்களைக் கொடுத்தும், பசும் பதம் கொடுத்துஉம் - பசிய[புதிய] சோற்றைக் கொடுத்தும்,— (204) (இங்ஙன்), புண்ணியம் முட்டா-அறத் தொழில் முட்டுப்படாமல், தண்நிழல் வாழ்க்கை-குளிர்ந்தஅருளுடனே வாழும் வாழ்க்கையையுடைய, (205) கொடுமேழி நசை உழவர்-வளைந்த மேழித்தொழிலை விரும்பும் உழவு வாணிகர், (206) நெடு நுகத்து பகல் போல (207) நடுவு நின்ற நல் நெஞ்சினோர்-நெடிய நுகத்தில் தைத்த பகலாணிபோல நடுவுநிலையென்னுங் குணம் நிலைபெற்ற நல்ல நெஞ்சினையுடையராகி,-(208) வடு அஞ்சி வாய் மொழிந்து-(தாம்பொய்கூறின் தமதுகுடிக்கு வடுவாமென்றுபயந்து மெய்யையே கூறி, (209) தமஉம் பிறஉம் ஒப்பநாடி-தம்முடைய பண்டங்களையும் பிறருடைய பண்டங்களையும் ஒருதன்மையவாக மதித்து, 210) கொள்வதுஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதுஉம் குறைகொடாது-(தாம்) கொள்ளுஞ்சரக்கையும் (தாம்கொடுக்கும் பொருட்கு) அதிகமாகக்கொள்ளாமலும் (தாம்) கொடுக்குஞ்சரக்கையும் (தாம் வாங்கும்பொருட்குக்) குறைவாகக்கொடாமலும், (இவ்வாறு), (211) பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசும்-பலபண்டங்களையும் (இலாபத்தை வெளிப்படையாகச்) சொல்லிக் கொடுக்கின்றதனலான, (212) தொல் கொண்டி - பழமையான மிக்கபொருளுடனே, துவன்று - நெருங்கியிருக்கின்ற, இருக்கை-குடியிருப்பினையுமுடையதான,—(எ - று.)

தம்மைப்பிடித்துக் கொல்லுவாரில்லாமையால் நீரின்மீதும் நிலத்தின் மீதும் ஏமாப்ப இனிது உறங்கி, தஞ் சுற்றத்தோடும் பல்கிச் செருக்கி, வலைஞர் மனைகளின் முன்னே நீரில் மீன்கள் அச்சமற்றுத் திரியவும், விலைஞர்களின் குடிசைகளில் ஆடுமுதலிய விலங்குகள் அச்சமற்றுத் திரியவும், கொலைபுரிந்து ஊன் தின்பவரும் ஊன்விற்பவருமான வலைஞர் விலைஞராகிய மாக்களைக் கொலைத்தொழில் புரியாதிருக்குமாறு அறிவுகொளுத்தி அன்னாரைக் கொலைத்தொழிலினின்று நீக்குவர் வணிகரென்க: அன்றியும் களவுசெய்வோரையும் அங்ஙனமே அக்களவுத்தொழிலினின்றி நீங்கச் செய்வர்: பின்னும் அன்னார், தேவர்களை வழிபட்டும், வேள்விபுரிந்தும், பசுக்களைக் காத்தும், அந்தணரை யோம்புதல்செய்தும், விருந்தினரை யுபசரித்தும், புண்ணியத்தொழிலே புரிபவராய் அருளுடனே கூடித் தமக்கு உரிய உழவினை விரும்பிச் செய்வர்: நடுவுநிலையுள்ளநெஞ்சத்துடனே குற்றமுண்டாகாதவாறுவாய்மையையேமொழிந்து தம்சொத்தைப்போலவே பிறர்சொத்தையும்கருதித் தாம் கொள்ளும்போது பிறரையேமாற்றிப்

பண்டத்தை அளவினும் மிகக்கொள்வதாவது பிறர்க்குத் தரும்போது அவர்கட்குத் தரவேண்டிய அளவினினும் குறைத்துத் தருவதாவது செய்யாமல் வெளிப்படையாகத் தமது இலாபத்தைச் சொல்லிப் பண்டங்களைவிற்று இங்ஙன் நெடுநாளாகப் பெற்று வருகிற மிகுந்த பொருளுடனேயிருப்பார்: இப்படிப்பட்ட வணிகர்குடி நெருங்கியிருக்கும் இருப்பினையுமுடையது அந்தப் பட்டினமென்க. இங்கு வணிகரின் தன்மையை இனிது ஒழுங்குறக் கூறியிருத்தல் காண்க.

வணிகர்க்கு, ஓதல் வேட்டல் கொடுத்தல் பசுக்காத்தல் உழுது பயிர்செய்கை வாணிகம் என்ற அறுதொழிலுரியன என்பதை."இருமூன் றுமரபினேனோர் பக்கமும்" என்று தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் வருவதற்கு 'ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் உழவும் ஈகையோம்பலும் வாணிகமுமாகிய அறுவகையிலக்கணத்தை யுடைய வணிகர் பக்கமும்" என்று கூறிய உரையாலும். "ஓதல் வேட்டலுபகாரமன்றியும் வாணிகம் பசுக்காவலுழவுதொழிலெனப், புகன்றவையாறும்வைசியர் தொழிலே" என்றநிகண்டினாலும் அறியலாம்.(200) ஆவுதியருந்தியும் என்பதற்கு- அந்தணரைக்கொண்டுவேள்விசெய்வித்து அவ்வழியகத் தேவர்களை நுகர்வித்தும் என்று உரைகூறியுள்ளனர். கொலைகடிதலும் களவுநீக்குதலும் ஓதலின்பயனென்க. நுகம் - நுகத்தடி:பகல்-அதன் இடையில் தைத்த ஆணி.பசும்பதம்-புதிய அரிசிகொண்டு சமைத்தசோறு.பசும்பதங் கொடுத்து என்பதற்கு-விளைந்தநெல்லையும் காழ்கையும் உணவாகக்கொடுத்து என்றும், அரிசியுங் கறியுங் கொடுத்து என்றும் உரை கூறியுள்ளனர். "வைசிகன்பெறுமேவாணிகவாழ்க்கை", "மெய்தெரிவகையினெண்வகையுணவின், செய்தியும் வரையா ரப்பாலான" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களால் வணிகர்க்கு உழவுத்தொழில் உரித்தாகலின், 'பகடோம்பியும்' என்றது. நான்மறையோர் புகழை வணிகர்பரப்புவது - அந்த நான்மறையாளர் புரிதற்கு உரிய வேள்விமுதலிய நற்கருமங்கள் நிகழ்தற்குவேண்டிய பொருள்களை யளித்தலின் மூலமாக. நிழல் - அருள்.

213-218:—வெவ்வேறு மொழி பேசும் மக்கள் கலந்து பழகி யுறைவதும் காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்று கூறப்படுகின்றது.

பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கல்
215. சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு
மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்

பதவுரை:—(214) வேறு வேறு உயர்ந்த முது வாய்-வேறுவேறாகச் சிறந்த அறிவு வாய்த்த, ஒக்கல்-சுற்றத்தினையுடைய நன்மக்கள்,(215) சாறு அயர் மூது ஊர் - திருவிழாக்கொண்டாடும் பழையவூரிலே, சென்று தொக்காங்கு-போய்த்திரண்டாற்போல,—(216) மொழி பல

பெருகிய-பாஷைகள் பலவற்றால் மிக்க, பழி தீர் தேஎத்து - குற்ற மற்ற தேசங்களில்(தோன்றி), (217) புலம் பெயர் மாக்கள்-(தமது) நிலத்தைவிட்டுவந்த மாக்கள், (213) பல் ஆயமொடு - பலவகைப்பட்ட கூட்டத்தோடு, பதி - ஊரிலுள்ளாரோடு, பழகி -, (217) கலந்து இனிது உறையும் - கூடி இனிதுவாழ்கின்ற, (218) முட்டா சிறப்பின்-குறையாத சிறப்பினையுடைய, பட்டினம் - காவிரிப் (பூம்பட்டினத்தையே,—(எ - று.)

திருவிழாநடக்கும்ஊரிலே வேறுவேறாகச் சிறந்த அறிவுவாய்த்த சுற்றத்தினையுடைய மக்கள் சென்று கூடினாற்போல, வெவ்வேறு பாஷைகளைப் பேசும் பலநாட்டுமனிதரும் இந்தக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வந்துசேர்ந்து அதன்கணுள்ள நன்மக்கள் கூட்டத்தோடு பழகிக் கலந்து இனிது உறைவார்களென்க.

சோணாட்டில் (28) படப்பையினையும் (32) தண்டலையினையும் (33) பொய்கையினையும் (38) ஏரியினையும் (39) திண்காப்பினையும் (41) அட்டிலினையும் (43) சாலையினையும் (52) தவப்பள்ளியினையும் (53) காரியினையும் (59) புறச்சேரியினையும் (76) பெருந்துறையினையும் (105) மூன்லினையும் (141) ஆவணத்தையும் (158) மறுகினையும் (193) நன்னெஞ்சினோர் (207) துவன்றிருக்கையினையுமுடைய (212) பட்டினம் (218) என்க.

218-220:—கிளவித்தலைவன் செலவு அழுங்குதலைத் தெரிவிக்கும்.

பெறினும்

வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய

220. வாரேன் வாழிய நெஞ்சே!

பதவுரை:—(218) பெறின்உம் - (பொருள்தேடச்சென்ற இடத்து எனக்கு உரிய பொருளாகப்) பெற்றாலும், (219) வார் இருங் கூந்தல் வயங்கு இழை ஒழிய-நீண்ட கரியகூந்தலையுடையவிளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடையாள் (இங்கே) பிரிந்திருக்க, (220) வாரேன் - (யான் நின்னோடுகூட) வரமாட்டேன்: நெஞ்சே-(என்) நெஞ்சே! வாழிய - (நீ போய்) வாழ்வாயாக: (எ - று.)

இப்படிப்பட்ட பட்டினமே பொருள்தேடும்எனக்குக் கிடைப்பதானாலும் நான் தலைவியை விட்டுவாரேனென்று தன்நெஞ்சினைநோக்கிக் கூறுகின்றான். கிளவித்தலைவனென்க. 'வாரேன்' என்றான், தலைவியையாற்றுவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி: இவ்வாறு கருத்துக் கொண்டால்தான் பாலைத்திணை யாதற்கு ஏற்கும்; நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாறே கூறியுள்ளார்.

'நெஞ்சே! வாரேன்வாழிய' என்று கூறியதில், 'யாரை விட்டு வாரேன்? என்றும். 'எங்கு வாரேன்?' என்றும், 'ஏன்வாரேன்?' என்றும் மூன்று வினாக்களுக்கு விடையிறுக்க வேண்டியிருத்தலின், 'வயங்கிழையை விட்டு வாரேன்' என்று முதல்வினாவுக்கு விடையும், கானம்வாரே னென்று இரண்டாம்வினாவுக்குவிடையும், தான் விரும்

பியதோள் தண்மையா யிருத்தலால் வாரேன் என்று மூன்றும் வினவுக்கு விடையும் இறுக்கின்றான, இரண்டாம் விடையிலுள்ள கானத்தை திருமாவளவனது வேலினினும் வெய்து எனக் கூறலுறுகின்றான்.

'கூருகிர்' (220) என்பது தொடங்கி 'முருக்கி' (238) என்பது வரையும் திருமாவளத்தான் தான் அகப்பட்ட சிறையினின்று மீண்டு பகைவரை யழித்தமையைக் கூறும்:—

கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
பிறர், பிணியகத் திருந்து பீடுகாழ் முற்றி
அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு
நுண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்து
உருகெழு தாய மூழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்றாள்
உகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகல் போலப் போர்வேட்டு
வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசம்
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கி

பதவுரை:—(220) கூர்உகிர் (221) கொடு வரி குருளை - கூரிய உகிரையும் வளைவான உடற்கோடுகளையுமுடைய புலிக்குட்டி, கூட்டுள் வளர்ந்த ஆங்கு - கூட்டிடத்தே (அடைக்கப்பட்டிருந்து) வளர்ந்தாற்போல, (222) பிறர் பிணியகத்து இருந்து-பகைவரின் சிறையிடத்தே தங்கியிருந்து, பீடு காழ் முற்றி - (அதனால் தன்) பெருமைக் குணம் வயிரமேறி முற்றுப்பெற்று,—(224) பெருங் கை யானை - பெரிய கையினையுடைய யானை, (223) அருங் கரை கவிய குத்தி - (தன்னை யகப்படப்பண்ணின குழியினின்று ஏறுதற்கு) அரியதான கரையை இடியும்படி (கோட்டாலே) குத்தி, குழிகொன்று - குழியைத் தூர்த்து, (224) பிடி புக்காங்கு - (தன்) பிடியிடத்தே சென்று சேர்ந்தாற்போல, (225 நுண்ணிதின் உணர நாடி - (தன்) கூரிய உணர்வு கொண்டு கூர்த்தறிவதனால் ((இதுவே இப்போதைக்குச்செய்யத்தக்க (காரியம்) என்று பார்த்து, நண்ணார்(226) செறிவு உடை திண் காப்பு ஏறி - அப்பகைவருடைய நெருக்கத்தையுடைய திண்ணிய காவலைக்

கடந்து, வாள்கழித்து -வாளை யுறையினின்று கழித்து, (ஆங்கு எதிர்த்தவர்களை வெட்டி வீழ்த்தி).(227) உரு கெழு தாயம் ஊழின் எய்தி -அச்சம் பொருந்தின தன்னரசவுரிமையை முறையிலே பெற்று,(228) பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யான் - (தான் அங்ஙனம்) பெற்றவைகளால் மகிழ்தலையடையானாய்,— (பின்னும் பகைவர்மண்ணைக் கொள்ள வேண்டுமென்றுஎழுந்தவிருப்பினால்), செற்றோர் - பகைவருடைய, (229) கடிஅரண் - காவலமைந்த அரண்களை, தொலைத்த - அழித்தனவும், கதவுகொல் மருப்பின் - கதவைமுறிக்குங் கொம்போடு, (230) முடிஉடை கருந்தலை புரட்டும் முன் தாள் (231) உகிர் உடை அடிய - (பகைவரின்) முடியை யுடைய கரியதலைகளை யுருட்டும் முன்காலின் உகிரைக் கொண்ட பாதமுள்ளனவுமான, ஓங்கு எழில் - உயர்ந்த அழகினையுடைய, யானை - யானைகளோடும், (232) வடி மணி புரவியொடு-வடித்த [தெளிவான ஓசையையுடைய] மணிகட்டிய குதிரைகளோடும், வயவர்-(பகைமன்னரின்) வீரர், வீழ-(போர்க்களத்து) வீழவும், (233) பெரு நல் வானத்து பருந்து உலாய் நடப்ப-(போர்க்களத்துச்சிந்திய தசையையுண்ண விரும்பிப்) பெரிய நல்லவானினிடத்தே பருந்துகள் உலாவித்திரியவும், — (234) போர் வேட்டு-போரை விரும்பியதனால், (அதற்கு அடையாளமாக), தூறு இவர் துறுகல்போல - தூறுபடர்ந்த நெருங்கின குன்றுகள்போல, (235) வேறு பல் பூளையொடு உழிஞை சூடி-வேறுபட்ட பல பூளைப் பூவுடனே உழிஞை மலரையுஞ்சூடி, (236) பேய்க்கண் அன்ன பிளிறு கடி முரசம் (237) மாக் கண் அகல் அறை அதிர்வன முழங்க-பேயின் கண்ணை யொத்தனவும் முழங்குகின்றனவுமான காவலையுடைய முரசம் பெருமையை யுடைய இடத்தையுடைய அகன்ற பாசறையிலே நடுங்குவனவாய் முழங்கவும்,— (238) (இங்ஙனம்), முனை கெட சென்று - பகைப்புறம் கெடும்படிபோய், முன் சமம் முருக்கி - முதற்போரிலே (அப்பகைவரை) அழித்து,—(எ-று.)

திருமாவளவன் தான் பகைவராற் சிறையுண்டதினின்று தன் ஞாயச்சியால் முயன்று தப்பி எதிர்ந்தவரை வெட்டிவீழ்த்திச்சிறை மீண்டு தன் தாயத்தைப்பெற்றுப் பகைவர் மண்ணைக் கைக்கொள்ள விரும்பிப் படையெடுத்துச் சென்று எதிர்ந்த வீரரை வீழ்த்திப் பருந்துலாவவும் முரசு முழங்கவும் பகைவரை யொழித்தானென்க. திருமாவளவன் சிறையிலகப்பட்டு வீரம் முற்றியதற்கு - புலிக்குருளை கூட்டில் வளர்வதும், திண்காப்பேறித் தாயமெய்தியதற்கு - பெருங் கையானை குழிகொன்று பிடிபுக்கமையும் உவமை.(226) செறிவுடைத் திண் காப்பு-மதிள் என்றும்,வாள் - அம்மதிலையொட்டிக் காவலாயிருந்த வாட்படையென்றும் கூறினுமாம் (234,235) வேறு பல்சூடிய உழிஞை துறுகல்போலத் தோன்றுமென்க. துறுகல் - ஒருவகைக் கல். இனி, நச்சினார்க்கினியர், வேறுஇடங்களில் யானைக்குத் துறுகல் உவமைகூறியிருத்தல்பற்றி, துறுகல்போல (234), உழிஞைசூடி (235), செற்றோர்கடியரண் தொலைத்த (228, 229) யானையொடு (231) எனக்கூட்டுவர். உழிஞை - சிறுபூளை: இதனை வேற்றரசரின்அரணை முற்றுவோர் சூடுவரென்று கூறுவது தமிழ்க் கவிஞரின் மரபு: உழிஞையென்ற சிறுபூளையுடனே அதற்கு இனமான வேறு பல் பூளைகளையுஞ் சூடினனென்க.

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் (228) போர்வேட்டு (234) சூடி (235) யானை (231) புரவியோடு (232) (படையெடுத்துச்) சென்று (238) முழங்க (237) வயவர்வீழ (232) பருந்துலாய்நடப்ப (233) முருக்கி (238) என்க.

இனி முப்பத்திரண்டடிகளால், திருமாவளவன் பகைவரின் விளைநிலம் முதலியவற்றைப் பாழ்படுத்தினமையைக் கூறுகின்றனர்: ஈற்றடி - கோலின் தன்மை கூறுவது.

தலைதவச் சென்று தண்பணை யெடுப்பி
வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்று
அறுகோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவும்

பதவுரை:—(239) தலை-அந்தப்பகைவரணிடத்தே, தவ சென்று-மிகநடந்து, தண் பணை எடுப்பி-குளிர்ந்த மருதநிலத்திலுள்ள குடிகளையோட்டி, (இங்ஙனம்மருதநிலத்தாரை யோட்டினமையால் அங்கே முன்னிருந்தனவாய), (240) வெள் பூ கரும்பொடு செந்நெல் நீடி-வெள்ளிய பூவினையுடைய கரும்புடனே செந்நெற்பயிரும் நீண்டு வளரப்பெற்று, (241) மா இதழ் குவளையொடு நெய்தல் உம் மயங்கி - கருமையை யுடைய இதழ்களைக் கொண்ட குவளைமலருடனே நெய்தற் பூவும் சேரப்பெற்று, (242) கராஅம் கலித்த முதலைகள் செருக்கித் திரியப்பெற்ற, கண் அகல் பொய்கை - இடமகன்ற பொய்கைகள்,— (நீரற்று), (243) கொழுங் கால் புதவமொடு செருந்தி நீடி - கொழுவிய தண்டுகளையுடைய அறுகம்புற்களோடு வாட்கோரையும் வளரப்பெற்று (இருக்க), (244) செறுஉம் வாவிஉம் நீர் அற்று மயங்கி - செய்களும் வாவிகளும் நீரற்றுத் தம்மிலொன்ருகி, (245) அறு கோடு இரலையோடு - அறல் பட்ட கொம்பினையுடைய ஆண்மானுடனே, மான் பிணை-பெண்மான, உகளஉம்-துள்ளி விளையாடுமாறு ஆகவும்,—(எ - று.)

திருமாவளவன் பகைவரின் மருதநிலத்துக் குடிகளை யோட்டி அவ்விடத்தைப் பாழ்படுத்தினமையால், அங்கு முனனர்க் கரும்பும செந்நெல்லும் நீண்டு வளர்தற்குக் காரணமாகிக் குவளையும் நெய்தலும் நிரம்பி முதலைகள் செருக்கித் திரியப்பெற்றிருந்த பொய்கைகள் நீரற்றுப் புதவமும் செருந்தியும் முளைக்கப் பெற்றன:செறுவும் வாவியுமோ நீரற்றுத் தம்முள் வேறுபாடற்றனவாய் இரலையொடு மான் பிணை யுகளுமாறு ஆயினவெனக. 'நீரற்று' என்பது பொய்கை என பதனேடும, செறுவாவி என்பவற்ருேடும் இயையும். வென்றவர் பகைவரின் நாட்டைப் பாழ்படுத்தக் கருதி அந்தப்பகைவர் நாட்டு நீர்நிலைகளை யுடைப்பது வழக்கமாதலால், திருமாவளவன் அங்ஙனஞ் செய்யவே, பொய்கையும் வாவியும நீரற்றன: தம்மிடம் நீர்பாய்தற்குக் காரணமான பொய்கைவாவிகள் நீரறவே, பாய்ச்சலில்லாமையால் செறுவும் நீரற்றதென்க. பகைவரின் நீர்நிலைகளையுடைப்பது வழக்க

மாதலை "துறைநீர்க் கைமான் கொள்ளுமோவென, உறையுண் முனியுமவன் செல்லுமூரே" "பெரும்புனல் வாய்திறந்தபின்னும்," "எண்ணாட்டிங்களனைய கொடுங்கரைத், தெண்ணீர் சிறுகுளங் கீள் வதுமாதோ" என்பவற்றாலும் அறியலாம். வாவி - வாபீ: வடசொல்: துரவுஎன்று பொருளென்பர்.

கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்
பருநிலை நெடுந்தா ணொல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவும்

பதவுரை:—(246) கொண்டி மகளிர் - (பகைவர் மனைவியராய்ப்) பிடித்துவந்த மகளிர் பலரும், உண்துறை மூழ்கி-நீருண்துறையிலே மூழ்கி (த் தூயராய்), (247) அந்தி மாட்டிய-அந்திக்காலத்திலே யேற்றிய, நந்தாவிளக்கின்- அவியாத விளக்கினையும், (248) மலர் அணி மெழுக்கம்-மலர்கொண்டு அணிந்த மெழுகிய இடத்தினையு முடைய, பலர் ஏறி தொழ-(ஊரார்) பலரும் ஏறித்தொழ, (249) வம்பலர் சேக்கும்-புதியவரும் தொழுது தங்குதற்குக் காரணமான, கந்து உடை பொதியில்-தெய்வமுறையும் இடத்தினையுடைய அம்பலத்தில்நின்ற, (250) பரு நிலை நெடு தாண்-பருத்த நிலையினையுடைய நெடிய தூண், ஒல்க-சாயும்படி, தீண்டி-உராய்ந்து, (251) பெருநல் யானையொடு பிடி புணர்ந்து உறையவும்-பெரிய நல்ல ஆண்யானைகளுடனே பெண்யானைகள் கூடித் தங்கும்படியாகவும்,—(எ-று.)

கீழ் விளைநிலம் பாழ்பட்டமையைக் கூறிய ஆசிரியர், இங்குப் பொதியில் பாழ்பட்டமையைக் கூறுகின்றார். வென்றமன்னவர் பகைவரின் மனைவியரைச் சிறைபிடித்து அவர்களைப் பணிப்பெண்களாக வைத்துக் கொள்ளுதல் தமக்கு மேன்மையை விளக்குமென்று கருதியதனால், முந்தி வெற்றிபெற்றிருந்த திருமாவளவனுடைய பகைமன்னவர், கொண்டி மகளிரை மூழ்கி நந்தா விளக்கிடவும் அம்பலத்தில் மெழுகவும் வைத்தாரெனக. மெழுகியஇடங்களிற் பூக்கொண்டு அணிசெய்தல் பண்டைக்காலத்தியமரபு ஆதலால், 'மலரணிமெழுக்கம்' என்றது. அவ்வாறு மெழுகி மலரணிந்து நந்தா விளக்கிடும் பெண்களைக்கொண்ட பொதியில் பாழ்பட்டமையால், அவ்விடங்களிலுள்ள தூண்களையொல்கத் தீண்டி ஆண்யானையோடு பெண்யானைகள் புணர்ந்து உறைவனவாயின. கந்து - ஸ்கந்தம்: வடசொல்: தெய்வ முறைதற்கு ஆதாரமான இடம்: தெய்வமுறையுந் தறியென்பர், நச்சினார்க்கினியர்: அருட்குறிநிற்குஞ் சிவலிங்கமென பர், ஒருசாரார். பொது + இல் = பொதியில் : இலக்கணப்போலி : பொதுவான இடமென்பது பொருள்: அஃதாவது - தெய்வம் உறையும் மன்றம்.

அருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின்
முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் தீந்தொடை யோர்க்கும்
பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி
அழல்வா யோரி யஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவும்
அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்
கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிகுத் தசைஇப்
பிணந்தின் யாக்கைப் பேய்மக டுவன்றவும்

பதவுரை:—(252) அரு விலை நறும் பூ தூஉய் - விலை கூறுதற்கு அரிய நறுமணமுள்ள மலரைத் தூவி, தெருவின் - தெருவிலே, (253) முது வாய் கோடியர் - அறிவு வாய்த்தலையுடைய கூத்தரின், முழவொடு புணர்ந்த - மத்தளத்தின் தாளத்தோடே கூடின, (254) திரி புரி நரம்பின் தீம் தொடை - முறுக்குதல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகிய கட்டினையுடைய யாழினிசை, ஓர்க்கும் - (பலரானும்) செவி தாழ்த்துக்கேட்கப்படும், (255) பெரு விழா-பெரிய திருநாள், கழிந்த- இன்றாய்ப்போன, பேஎம் முதிர் மன்றத்து - அச்சம் முதிர்ந்த மன்றத்தினிடத்தே, (256) சிறு பூ நெருஞ்சியோடு அறுகை பம்பி - சிறிய பூக்களையுடைய நெருஞ்சியுடனே அறுகம்புல் பரவப்பெற்று, (257) அழல் வாய் ஓரி - அழல்கின்ற [கொடிய] வாயையுடைய நரிகள், அஞ்சுவர - (பிறர்க்கு) அச்சந்தோன்றுமாறு, கதிர்ப்பஉம் - மிக்குமுழங்கவும்,—(258) அழுகுரல் கூகையோடு - அழுவது போல் தோன்றுகின்ற குரலையுடைய ஆந்தைகளுடனே கூடி, ஆண்டலை விளிப்பஉம்- ஆண்டலைப்புள்ளுக் கூப்பிடவும்,—(259) கணம் கொள் கூளியொடு- கூட்டங்கொண்ட [தொகுதியான] ஆண்பேய்களுடனே, கதுப்பு இகுத்து அசைஇ - மயிரைத் தொங்கவிட்டுஇருந்து, (260) பிணம் தின் - பிணத்தைத் தின்னுகின்ற, யாக்கை - வடிவை யுடைய, பேய் மகள் - பெண் பேய்கள், துவன்றஉம்-நெருங்கவும்,—(எ-று.)

மன்றம் - பலரும் கூடுமிடம். முன்பு விழாக்காலங்களில் தெருக்களில் பெருவிலையுள்ள மலர்களைத் தூவிக் கூத்தருடைய முழவொடு ஒலிக்கும் யாழிசை மன்றத்துக் கேட்கப்படும்: இப்போது விழாக்கள் செய்வாரின்மையால் அவ்வாறானமன்றம் பாழ்பட்டுப்போக, அங்கே ஓரி அச்சம்மிகக்கதிர்த்தலும், கூகையொடு ஆண்டலைவிளித்தலும், கூளியொடு பேய்மகள் துவன்றலும் உண்டாயினவென்க. தொடை - கட்டுதலையுடைய யாழுக்கு ஆகுபெயர். அறுகை, ஐ-சாரியை. (258) ஆண்டலை ஆண்மக்களின் தலைபோன்ற தலையையுடையதொரு பறவை. (259) அசைஇ - இளைத்து என்றலும் உண்டு. (260) பிணங்களைப்பிடுங்கித் தின்னும்பேய் இடாகினி எனப்படும். தூஉய் (252) ஓர்க்கும் (254) என்க.

கொடுங்கான் மாடத்து நெடுங்கடைத் துவன்றி
விருந்துண் டானாப் பெருஞ்சோற் றட்டில்
ஒண்சுவர் நல்லி லுயர்திணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார்செழுநகர்த்
தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக்
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
உணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவும்

பதவுரை:—(261) கொடுங் கால் - வளைந்த கால்களையுடைய, மாடத்து - மாடத்தின், நெடுங்கடை-பெரிய தலைவாயிலில், துவன்றி- (முதலில்) நெருங்கியிருந்து (பின் உள்ளேசென்று), (262) விருந்து- விருந்தினர், உண்டு - புசித்தும், ஆனா - குறையாது மிக்குக்கிடக் கின்ற, பெருஞ் சோறு - பெரிய சோற்றையுடைய, அட்டில் - அடுப்பு களுடனே, (263) ஒள் சுவர் - ஒள்ளிய [சிறந்தசுண்ணச்சாந்துபூசிய] சுவரைக்கொண்ட, நல் இல்-நன்றாகிய வீட்டின், உயர் திணை இருந்து- உயர்ந்த திண்ணைகளிலேயிருந்து (264) பைங்கிளி மிழற்றும் - பசிய கிளி இன்சொல் சொல்லுதற்குக் காரணமான பால் ஆர் - பால் நிறைந்த, செழுநகர் - வளவியநகரின்,—(265) தொடு தோல் அடியர் - அணிந்த தோலைக்கொண்ட [செருப்புப்பூண்ட] அடியரான, (266) கொடு வில் எயினர் - வளைந்த [அல்லதுகொடிய] வில்லினையுடைய வேடர், (265) துடி பட குழீஇ- துடியென்னும் பறையொலி ஒலிப்பத் திரண்டு, (266) கொள்ளை உண்ட - கொள்ளையாகக்கொண்டு உண் டிட்ட, (267) உணவு இல் - நெல் இல்லையான, வறுங் கூடு - வறுவிய [ஒன்றுமில்லாத] நெற்கூட்டின், உள் அகத்து இருந்து - உள்ளாகிய இடத்தேயிருந்து, (268) வளைவாய் கூகை - வளைந்த வாயினையுடைய கூகை, நல் பகல் - நடுப்பகலிலே, குழறஉம் - ஒலிக்கவும்,—(எ-று.)

மாடங்களின் திண்ணைகளில் பைங்கிளிகளிருந்து பாலுண்டு இன் மொழியைக் கொஞ்சிப்பேசும் நகரின்நெற்கூடுகளிலுள்ள தானியங் களை எயினர் கொள்ளைகொண்டு உண்டுவிட, அங்குநடுப்பகலிலும் கூகையிருந்துகுழறுமென்று நகர்பாழ்பட்டமையைக் கூறியவாறு: "நெடுநகர்வீழ்ந்த கரிகுதிர்ப்பள்ளிக், குடுமிக்கூகை குராலொடுமுரல" என்றதுங் காண்க. இராப்போதே கூகைகுழறுவதற்குஏற்ற சமய மாதலால் நன்பகலினும் குழறு மென்றார், பாழ்பட்ட கொடுமையினைப் பெறவைப்பதற்காக.

அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப்
பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற

பதவுரை:—(இங்ஙனம்), (269) அரு கடி வரைப்பின் ஊர் - அரிய காவலைக்கொண்ட மதிலையுடைய (பகைவருடைய இராசதானியாகிய) ஊர்கள், கவின் அழிய-அழகு அழிய, (270) மருங்கு அற - (அப்பகை யரசரின்) குலம் இன்றாகும்படி, பெரும்பாழ் செய்தும் - பெரிய பாழாகச் செய்தும், அமையான் - (சினம்)அடங்காதவனாய்,—(எ - று.)

271-299:-திருமாவளவன் பகைவரூரைப்பாழ்படுத்தியும் அமையாது பின்னும் ஒளியர் அருவாளர் முதலியோரைவென்று உறையூரைப் பெருக்கியமை கூறப்படுகின்றது.

மலையகழ்க் குவனே கடல்தூர்க் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகலின்
பல்லொளியர் பணிபொடுங்கத்
தொல்லருவாளர் தொழில்கேட்ப
வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்
தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி மன்னர்
மன்னெயில் கதுவும் மதனுடை நோன்றாள்
மாத்தானை மறமொய்ம்பிற்
செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
இருங்கோவேண் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்
பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக்
கோயிலொடு குடிநிறீஇ
வாயிலொடு புழையமைத்து
ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇப்
பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்து
ஒருவேமெனப் புறக்கொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்
மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி
விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடிய
பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்கால்
பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவும்
*முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவும்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னொண்பூண்
அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பின்
திருமா வளவன்

பதவுரை:—'(இவன் தெய்வத்தன்மையுடையவனாதலின்), (271) மலை அகழ்க்குவன்-மலைகளையெல்லாம் அகழ்தலைச் செய்வான்: கடல் தூர்க்குவன் - கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச்செய்வான்: (272)வான் வீழ்க்குவன் - தேவருலகைக் கீழேவீழ்த்துதலைச்செய்வான்: வளி

* மெல்லிய எழுத்திலுள்ள அடி, பரீசைக்குப் பாடம் இல்லை.

மாற்றுவன் - காற்றை (இயங்கவொட்டாமல்) விலக்குவான்', என - என்று (உலகத்தோர்) சொல்லும்படி, (273 தான் முன்னிய துறை போகலின் - தான் கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித் தாறுதலால், (274) பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க - பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து (தமது வீரங்குறையவும், (275) தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப - பழைய அருவாளநாட்டினரசரும் (தாங்கள் செய்ய வேண்டிய) தொழிலை வந்துகேட்பவும், (276) வடவர் வாட-வட நாட்டிலுள்ள அரசர் வாட்டமடையவும், குடவர் கூம்ப-குடநாட்டிலுள்ளார் மனமகிழ்ச்சி குறையவும், (277) தென்னவன் திறல் கெட - பாண்டியன் வலிகெடவும், சீறி - கோபித்து,—மன்னர் (278) மன் எயில் கதுவும் மதன்உடை நோன் தாள் (279) மா தானை - மன்னவரின் நிலைபெற்ற மதிளைக் கைப்பற்றும் செருக்கினையுடைய வலிமையுள்ள தாளையுடைய யானைச்சேனையுடனே, மறம் மொய்ம்பின் - வீரத்தைக் காட்டுதற்குரிய வலிமையையுங்கொண்டு, (280) செங் கண்ணால் செயிர்த்து நோக்கி - (சினத்தினால்) சிவந்த கண்களாற் கோபித்துப் பார்த்து, (281) புல் பொதுவர் வழி பொன்ற - புல்லிய இடையராய் அரசுபுரிபவரின் சந்ததி முழுதுங்கெட்டுப்போகவும், (282) இருங்கோவேள் - இருங்கோவேளரசனுடைய, மருங்கு-குலம், சாய - கெடவும், (283) காடு கொன்று - (சோழமண்டலத்தில்) காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு நாடு ஆக்கி - (அவ்விடங்களை) நாடாகச்செய்து, (284) குளம் தொட்டு - குளங்களை (பண்டுபோல)த் தோண்டி, வளம்பெருக்கி - (நாட்டிற்குச்) செல்வத்தை மிகுவித்து, (285) பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தை போக்கி - பெரியநிலைகளைக்கொண்ட மாடங்களையுடைய உறந்தையென்னுந் தன்னூரை விரிவுறச்செய்து, (286) கோயிலொடு குடி-நிறீஇ-கோயில்களோடேபழைய குடிகளையும் (பண்டுபோல அங்கு) நிலைநிறுத்தி, (287 வாயிலொடு புழை அமைத்து - பெரியவாசல்களோடே சிறிய வாசல்களையுமுண்டாக்கி, (288) ஞாயில்தொறும் புதை நிறீஇ - ஞாயிலென்னும் மதிலுறுப்புக்கள் தோறும் அம்புக்கட்டுகளையும் கட்டிவைத்து, (289) பொருவேம் என பெயர்கொடுத்து - '(பல அரசர்கள் திரண்டு பொருமாறு எதிர்த்து வந்தால் அவர்களுடன்) பொரக்கடவேம்' என்று வஞ்சினத்தைச் சொல்லி, (அங்ஙனம் பகையரசர் பலர் திரண்டுபொருமிடத்து உறுதி நிலைபிறழ்ந்து), (290) ஒருவேம் என புறக்கொடாது - (யாம்) தமியமாயிருக்கின்றேமென்று முதுகுகொடாது (எதிர்த்து), (291) திரு நிலைஇய - வீரலட்சுமியை(த் தன்னிடத்து) நிலைபெறச்செய்தவனும், பெரு மன் எயில் (292) மின் ஒளி எறிப்ப - பெருமை நிலைபெற்ற மதில் மின்னினொளி வீசுதலால், தம் ஒளி மழுங்கி - தம்முடைய முகவொளி மழுங்கப்பெற்று, (293) விசி பிணி முழவின் வேந்தர் - இறுக வலித்த வார்க்கட்டினையுடைய முழவினையுடைய வேந்தர், சூடிய - (தம்) சிரமேற்கொண்ட, (294) பசு மணி பொருத பரு ஏர் எறுழ் கழல் கால் - பசிய [சிறந்த பொன்னுலியன்ற] மணிகள் ஒலிக்கப்பெற்றுப் பருத்த அழகிய வலியினையுடைய வீரக்கழலையணிந்த காலினையும், (295) பொன் தொடி புதல்வர் ஓடி ஆடவும் (296 முற்று இழை மகளிர் முகிழ் முலை திளைப்பவும் (297) செஞ் சாந்து சிதைந்த மார்பின் - பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பிள்ளைகள்ஓடிவந்துஏறி விளை

யாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதும் அணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிரின் தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணர்தலாலும் சிவந்தசந் தனமழிந்த மார்பினையும், ஒள் பூண் - ஒள்ளிய பேரணிகலங்களையும், (298) அரிமா அன்ன அணங்கு உடை துப்பின் - சிங்கவேற்றையொத் துப் பகைவர்க்கு வருத்தத்தைச்செய்தலுடைய வலியினையுமுடைய, (299) திருமா வளவன்—, (எ-று.)

பகைவரின் மருதநிலம் முதலியவற்றைப் பாழ்படுத்தினமையைக் கூறியபின், அந்தத் திருமாவளவனது வெற்றித்திருவை இங்குக் கூறுகின்றாரென்க. மேற் கூறியவாறு பகைவரின்ஊரைப் பாழ்படுத்தி யும் அச்செயலோடமனத்திருத்தி பிறவாதவனாகிய இவன் 'மலையக ழ்க்குவன்; கடல்தூர்க்குவன்: வான வீழ்க்குவன்: வளிமாற்றுவன்' என்று தன்வலிமைமிகுதியைப்பிறர் கூறுமாறு தான் வெற்றித்துறை யில்முற்றியதனால், ஒளி நாட்டார் அருவாளர் வடவர் குடவர் இவர்கள் யாவரும் அடங்கிவிடவும், தென்னவர் திறல்கெடவும், பொதுவர் வழி பொன்றவும், இருங்கோவேள மருங்குசாயவும்வென்று, காடாக இரு ந்த இடங்களை நாடு ஆக்கியும் அந்நாட்டை வளம்படுத்தற்குக் குளங் களை வெட்டியும் வைத்தவனும், உறையூரைவிரிவுறவமைத்துக் கோயில்களையும் குடிகளையும் பண்டுபோல ஆங்கு நிலைநிறுத்திப் பெரியவாயில்களையும் சிறியவாயில்களையும் அமைத்து மதில்களில் அம்புக்கட்டுகளையும் வைத்தவனும்,பகையரசர் பலர்திரண்டுவரினும் தான் தனிமையாயிருப்பதனால் அஞ்சிப் புறங்கொடாது வஞ்சினங் கூறிப் பொருது வீரலட்சுமியைத் தன்னிடம நிலை நிறுத்தியவனும், தம்மொளிகெட்டு வேற்றுவேந்தர்வணங்கும் வீரக்கழலணிந்த பாதங் களையும்,மைந்தர்விளையாடுவதனாலும் மகளிர்முயங்குதலாலும் சந்தன மழியப்பெற்ற மார்பினையும் சிங்கத்தையொத்த வலிமையையுமுடைய வனுமஆவன் அந்தத்திருமாவளவனென்க.உறந்தைபோக்கி என்பத ற்கு - உறந்தையைக்கைவிட்டு என்று உரைத்து, திருமாவளவன் உறையூர் இராசதானியாக இருந்ததனைவிடுத்துக் காவிரிப்பூம்பட்ட னத்தைக் கைக்கொண்டானென்பர் ஒருசாரார்: அவ்வுரை பொருந்து மெனத் தோன்றவில்லை.

இந்தப்பட்டினப்பாலையில் தலைமைப்பொருளாகிய பாலைத்திணை யைச் சேர்ந்த செலவழுங்குதல் - (219, 220) 'வாரிருங்கூந்தல் வயங் கிழையொழிய, வாரேன்வாழியநெஞ்சே... (299-301) திருமாவளவன் றெவ்வர்க்கோக்கிய, வேலினும்வெய்யகானம் அவன், கோலினுந் தண் ணிய தடமென்றோளே" என்ற துணையானே கூறப்பட்டிருக்க, இத ற்கு அங்கமாகஇந்தப்பட்டினப்பாலைக்குப் பாட்டுடைத்தலைவனாகியதிருமா வளவனதுஇராசதானியான காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பையும் அத்திருமாவளவனது இளமையின் இடர்ப்பாட்டையும் பின்னர் வெற்றியென்னும் புறப்பொருளானவாகையையும் அமைத்த திறம், நுண்ணுணர்வுடையோரால்மெச்சத்தக்கது:"வாகைதானே பாலையது புறனே" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால், வாகை,பாலைத்திணை க்குப் புறனாமென்பது பெறப்படும். வாகையென்பது - "தாவில் கொள்கைத் தத்தங்கூற்றைப் பாகுபடமிகுதிப்படுத்தல்" ஆதலாலும்,

அங்ஙனமிகுதிப்படுத்துவது பெரும்பாலும் வெற்றியினாலேயே நிகழு மாதலாலும், பாலையென்பதும் தான் புகழ்பெறக் காதலைவென்று தலைவியைப்பிரிந்துசெல்வதாதலாலும், வாகையைப் பாலைக்குப் புற னென்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். "மக்க ணுதலியவகனைந்திணை யுஞ், சுட்டியொருவர் பெயர்கொளப்பெறா அர்" என்பது அகத்திற்கே யாதலால், பாலையென்னும் அகத்திணைப்பொருட்குஉரிய கிளவித்தலை வன் பெயரை வெளிப்படையாக ஓதாது திருமாவளவன் என்று பாட்டு டைத்தலைவன் பெயரையே வெளிப்படையாக ஓதினாரென்று அறிக.

இருங்கோவேள் - திதியன்முதலிய ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவ னாக இருக்கலாம். ஒளிநாடு, அருவாநாடு - செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர் ந்த பன்னிரு நிலத்துள்ளவை. ஞாயில் - எய்துமறையுஞ்சூட்டு.

299 - 301: திருமாவளவன் பகைவர்க்கு ஓக்கிய வேலும் கோலும் போலும், செல்ல நினைத்த கானமும் தலைவியின்தோளும் எனல்.

தெவ்வர்க்கோக்கிய

300. வேலினும் வெய்யகானம் அவன்
கோலினும் தண்ணிய தடமென் றோளே.

பதவுரை:—(299) தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய - பகைவரைக்கொல்லுதற்கு உயரவெடுத்த, (300) வேலின்உம் - வேற்படையைக் காட்டிலும், கானம் - (யான் பொருள்தேடுமாறுசெல்லவேண்டிய நாட்டின் இடை வழியிலுள்ள) காடுகள், வெய்ய - கடியனவாயிருந்தன: (301) தட மெல் தோள் - (இவளுடைய) பெரிய மெல்லியதோள்களோ, (300) அவன் - அந்தத்திருமாவளவனுடைய, (301) கோலின்உம் - செங் கோலினும், தண்ணிய - குளிர்ந்திருந்தன; (எ - று.)

பாட்டின் தலைமைப்பொருள், 'பட்டினப்பெறினும், வாரிருங்கூந்தல்வயங் கிழையொழிய, வாரேன்' என்பது: வாரேன்என்பதற்குக்காரணத்தைத் தெரிவித்தற்காக, "திருமாவளவன் தெவ்வர்க்கோக்கிய, வேலினும் வெய்யகானம் அவன், கோலினுந்தண்ணியதடமென்றோளே" என்ற இறுதி மூன்றடிகள் வந்துள்ளன: பட்டினத்தைச் சிறப்பித்தற்காக- முதல் இருநூற்றுப்பதினேழடிகளும், கானின் வெம்மையையும் தோளின் தண்மையையும் தெரிவித்தற்காக - திருமாவளவன்பகை வரைவென்று அவர்நாட்டைப் பாழ்படுத்தியமையையும் தன்நாட் டைச் சிறப்புறச்செய்தமையையும் விளக்குவனவாய் மற்றையடிகளும் வந்துள்ளன.

இங்ஙனம் 301-அடிகளையுடைய இந்தப்பட்டினப்பாலையில் கூறும்பொருள், அகன்றுகிடப்பினும் ஊன்றிப்பார்க்குமிடத்து ஒன்றோடொன்று இயைபுற்றுக் கற்போர்மதிக்கு இயலுமாறு அணு கித்தோன்ற அமைந்தது - மாட்டு என்னும் உறுப்பாம்: "அகன்று பொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினும், இயன்று பொருள்முடியத் தந்தன ருணரத்தல், மாட்டெனமொழிப பாட்டியல்வழக்கின்" என்ற தொல்காப்பியத்தா னறிக. (இச்சூத்திரத்திற்கு - சொற்றொடரைத் துண்டித்துத் தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாஞ்சேர்த்தலே மாட்

டென்னும் உறுப்பு என்ற கருத்துப்பட நச்சினார்க்கினியர் பொருள் ஓதினர்.) ஒருபொருளைக்கூறுமிடத்து முன்னும்பின்னும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட இனமான பொருள்களை உரிய இடங்களிற் சேர்த்து, இவ்வாறு கூறும்பொருளை ஒழுங்குபடஉரைப்பது நல்லிசைப் புலவரின் இயல்பாகும்.

கொடுவரிக்குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு (221) இருந்து... முற்றி (222), யானைபிடிபுக்காங்கு (224) நண்ணார் (225) காப்பேறி வாள்கழித்து (226) தாயம் எய்தி (227), பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் (228) பேர் வேட்டு (234) உழிஞைசூடி (235), யானை(231 புரவியொடு (232) முரசம் (236) முழங்க (237)ச்சென்று (238) வயவர்வீழ (232) நடப்பச் (233) சமம் முருக்கி (238), சென்றுதண்பணையெடுப்பி (239), மான்பிணையுகளவும் (245) யானையொடுபிடிபுணர்ந்துறையவும் (251), ஓரி கதிர்ப்பவும (257), ஆண்டலை விளிப்பவும் (258), பேய்மகள் துவன்றவும் (260 ,கூகை குழறவும் (268), ஊர்கவினழியப் 269) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய் (270 முன்னிய துறைபோகலின் (273), ஒடுங்க (274) கேட்ப (275) பாட, கூம்ப (276) திறல்கெட, சீறி (277) நோக்கி, (280) பொன்ற 281) சாய 282) காடுகொன்று நாடு ஆக்கி 283), பெருக்கி (284) போக்கி (285), குடிநிறீஇ (286 அமைத்து (287), புதை நிறீஇ (288 பெயர்கெடுத்து (289 புறக்கொடாது (290) அரிமாவன்னதுபபின (298) திருமாவளவன் (299) என்க.

(இவளை உடன்கொண்டு செல்வோமெனின்) நெஞ்சே! (220) கானம் (300), திருமாவளவன் தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய (299) வேலினும் வெய்ய 300): (இவளுடைய) தடமென்தோள், (301) அவன் (300) கோலினும் தண்ணிய (301): (ஆகையால்), முட்டாச்சிறப்பிற் பட்டினம்பெறினும் (218) வார்இருங்கூந்தல் வயங்கிழையொழிய, (219) (நின்னுடன் யான்) வாரேன் (இனி, நீ அங்கேபோய்) வாழ்வாயாக (220) என முடிவு காண்க.

இம்மையில் மாந்தர்க்கு உறுதிபயக்கும் அறம்பொருளின்பங்களுள் இன்பம் அகமெனப்படும். அகப்பொருளின் பகுதியாகிய குறிஞ்சி பாலைமுதலிய * ஐந்திணைகளும் முதல் கரு உரி என்று மூன்று பொருள்களாற் கூறப்படும். "முதல் கருவுரிப்பொருளென்ற மூன்றே, நுவலுங்காலை முறைசிறந்தனவே, பாடலுட் பயின்றவை நாடுங்காலை" என்ற தொல்காப்பிய வகத்திணைச்சூத்திரத்தையுங் காண்க. இச்சூத்திரத்தினுரையில் "முதலிற் கருவும் கருவிலுரிப்பொருளும் சிறந்து வரும்' என்று கூறியவாறு முதற்பொருள் கருப்பொருள்களிலும்

* தமிழிலக்கணநூல்களில் ஐந்திணைகட்கும் பகுக்கப்பட்டமுதல்கருஉரி என்ற மூன்றுபொருள்களுள் முதற்பொருள் நிலமும் காலமும்: கருப்பொருள் - தெய்வம், உணா, மா, மரம், புள், பறை, செய்தி, யாழ்முதலியன: உரிப்பொருள் - உரியவொழுக்கம்: அவை குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பாலைக்குப் பிரிதலும் பிரிதல்நிமித்தமும், முல்லைக்கு இருத்தலும் இருத்தல்நிமித்தமும், மருதத்துக்கு ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும், நெய்தற்கு இரங்கலும் இரங்கல்நிமித்தமுமாம்.

உரிப்பொருள் சிறத்தலால், இந்தப்பட்டினப்பாலையில் முதலும்கருவும்கூறுது உரிப்பொருளே கூறினர்: எங்ஙனம்எனின்? வாரேனென்று தலைவன்முதலிற்கூறியது-தலைவியையாற்றுவித்துப் பின்பு பிரிதல் கருதி: "செலவிடைபழுங்கல் செல்லாமையன்றே, வன்புறைகுறித்,தல் தவிர்ச்சியாகும்" என்றசூத்திரத்தால், ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் 'தலைவன்செலவிடையழுங்குதல், பிரிந்துசெல்லாமைப் பொருட்டன்று: பின் எற்றுக்கு எனின்? தலைவியை யாற்றுவித்துப் பிரிதற்குத் தவிர்ந்த தவிர்ச்சியாகும்' என்று கூறியிருத்தல் காண்க. ஆகவே, இங்குப்பிரிதல் நிமித்தமாகிய பாலையினுரிப்பொருள் வந்ததென்க.

இதிலுள்ள உவமைகள் வருமாறு:—(30-31) பணைநிலைப்பிணிக்கும் புரவிகள் × அணைமுதற் பிணிக்கும்பஃறி: (35-38) மதிசேர்ந்த மக வெண்மீன் × உயர்கோட்டத்துப் பொய்கை: (48-50)நீருடிய களிறு × துகள்கெழுமி மாசூட்டிய வெண்கோயில்:(66-69) நாண்மீன்விராய கோண்மீன் × பலருடன் குழீஇய பரதவர்: (78-81) இடுகுநிரைத்துளஃ கூன்றிய நடுகல்லி னரண் × நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய குறுங் கூரை: (82-83) நிலவடைந்தவிருள் × மணன்முன்றிலில் உணங்கும் வலை: (95-97) மலையணைந்தகொண்மூ, தாய்முலைதழுவியகுழவி × தேறுநீர்ப்புணரியொடு தலைமணக்கும் யாறு: (104-105) துறக்க மேய்க்கும் பெருந்துறை: (120-123) கதிர்ச்செல்வன் தேர்பூணடமா × அசைவின்றி உல்குசெய்து இறைவன் பொருள்காக்கும் தொழின் மாக்கள்: (126-130) வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழிதலும் மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பலும் × பலபண்டம் நீரினின்று நிலத்தேற்றலும் நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பலும். (136-141) வரைக்கவாஅன் வரையாடுவருடை × முன்றிலில் பண்டம்பொதிமூடைப் போரேறியுகளும் ஞமலியேழகத்தகர்: (148-150) துகிர் மேனி, மயிலியல், மானேக்கு, கிளிமழலை: (153-154) காந்தளந்துடுப்பிற்கவிகுலை × கூப்பிய (மென்சாயலோரின்) முன்கை: (161-168) கான்யாற்றுக் கரும்பினெண்பூ × மஞ்சிகைப் பணியத்துக் காழூன்றிய இடுகின் துகிற்கொடி: (172-174) வெளிலிளக்குங்களிறு × புகார்த்திரைமுன்றுறைத்தூங்கு நாவாய்: (206-207) நெடுநுகத்துப்பகல் × நடுவுநின்றநன்னெஞ்சு: (214-218) ஓக்கல்சென்றுதொக்க சாறயர்மூதூர் × மொழிபல பெருகிய பழி தீர் தேஎத்துப் புலம்பெயர்மாக்கள் கலந்தினிதுறையும் பட்டினம்: (221-222) கொடுவரிக்குருளைகூட்டுள்வளர்தல் × திருமாவளவன்பிறர் பிணியகத்திருத்தல்: (223-227) பெருங்கையாளைகுழி கொன்றுபிடிபுகுதல் × திருமாவளவன் திண்காப்பேறித்தாயமெய்தல்: (234-235) தூறிவர் துறுகல் × வேறு பல்பூளையொடு உழிஞைசூடிய யானை: (236) பேய்க்கணன்ன முரசம்: (298) அரிமாவன்ன வணங்குடைத்துப்பு: (299-300) திருமாவளவன் தெவ்வர்க்குஓக்கியவேல × தலைவன் செல்லக்கருதிய கானம்: (300-301) 'திருமாவளன்செங்கோல் × 'தலைவியின தோள்.

இதில் தன்மை நவிற்சியாகக்கூறப்பட்டன வருமாறு:—(3-5) பஞ்ச காலத்தின் தன்மை, (5-7) காவிரியின் தன்மை, (8-12)புலத்தின் தன்மை, (13-15) சிறியவூர்களில் எருமைக்குழவி நெற்கதிரருந்தி நெற்போர் நிழலிலே துயில்வதிதல், (16-19) ஊர்கள் தெங்குமுதலியவற்றைப்

பெற்றிருத்தல், (20-25) முற்றத்து உலர்த்திய நெல்லைப் புட்கள்கவர மகளிர் அவற்றினைக் குழைகொண்டு எறிதலும், அங்ஙனம் எறிந்தவை சிறுவர்உருட்டுந் தேரைச் செல்லாமல்தடுத்தலும், (54-59) களரியின் தன்மை, (63-64) பரதவர் உணு-அணி செயல் முதலியன, (74-76) பரதவரிருக்கும் புறச்சேரிவருணனை, (77-83) பரதவரின் முன்றிலின் தன்மை, (94) புலவுமணற்பூங்கானல், (98-100) தீதுநீங்கக் கடலிற் கடலாடுதல், மாசுபோகப் புனல்படிதல், (98-103) பரதவரின் பகல்விளையாட்டு, (106-115) கடைக்கங்குலின் தன்மை, (117-121) துயிலாற்சோர்ந்தநிலையிலும் சுங்கம்கொள்வோர் வேலாழிவியன் தெருவில் இறைவன்பொருளைக்காத்தல், (136-141) முன்றிலின் தன்மை, (142-145) உயர்மாடத்தின் தன்மை, (146-150) மகளிரின் வருணனை, (155-158) ஆவணத்தின் தன்மை, (159-183) பலகொடிகள்விரவியிருக்கும் நகர்வரைப்பின் தன்மை, (184-193) மறுகின் வருணனை, (194-212) வாணிகரின் தன்மை, (229-231) யானையின் வருணனை, (239-270) திருமாவளவன் பகைவர் நாட்டைப் பாழ்படுத்தியதன் வருணனை முதலியன.

இதிலுள்ளபண்டைக்காலச்செய்திகள் வருமாறு:- (20-25) மனைமுன்னிடத்தி லுலர்த்திய நெல்லைப் புட்கவர மகளிர் குழைகொண்டு எறிதலும், எறிந்த அக்குழைகள்சிறுருருட்டும் முக்காற்சிறுதேரைச் செல்லவொட்டாது தடுத்தலும், (29-30) உப்பைக்கொடுத்து நெல்லை பெற்றுக்கொண்டு படகுவருதல், (40-41) மதிட்கதவில் அரசனது பொறியைப் பொறித்தல், (43) அறநிலையிய அகனட்டிலிருத்தல், (51-52) எருத்தின்பல்சாலையிகுத்தல், (54) சடைமுனிவரங்கிவேட்டல், (79) வீரர்க்குக் கல்நடுகை, (85-93) பரதவர் தம்மனைவிமாரொடு சுறவின்கோடு நட்டுத் தெய்வவழிபாடுசெய்து நிவேதித்த பொருளைத் தாம் கொள்ளல், (91) மக்ளிர் தழையுடுத்தல், (110-125) சுங்கமாக்கள்-சுங்கங்கொள்ளுதல், (133-136) ஏற்றுமதி இறக்குமதிச்சாக்குகளுக்கு அரசமுத்திரையிட்டுப் புறம்போக்குதல், (154-155) செவ்வேள்வெறியாடுதல், (163-168) பணியத்து மஞ்சிகைக்குக் கொடி கட்டுதல், வாலரிசிப் பலிசிதறுதல், (170-175) நாவாயிற் கொடிகட்டுதல், (176-180) கள்ளுக்கடையிற் கொடி கட்டுகை, (244) வென்றவர் மாற்றூரின் நாட்டு நீர்வாவியை நீர்தங்கவொட்டாது செய்தல், (252-254) கோடியர் நறும்பூத்தூஉய் தெருவில் முழவொடு நரம்பின் தீந்தொடையோர்த்தல் முதலியன.

பட்டினப்பாலையின் அரும்பதவகராதி.

அகவுதல் - இசைத்தல்.
அங்கி - அக்கினி.
அசைதல் - தங்குதல், சோர்தல், இளைத்தல்.
அட்டி - கொடுத்து.
அட்டில் - சமைக்குமிடம், அடுப்பு.
அடும்பு - ஓர் கொடி.
அணங்கு - தெய்வம்: அணங்குதல் - வருத்துதல்.
அணைமுதல்-சார்ந்த தறி, அணையிடத்துத் தறி, தறியினிடம்.
அதிர்தல் - எதிரொலியுண்டாக ஒலித்தல்.
அந்தி-பகலும் இரவும் கூடும்காலம்.
அமர்தல் - பொருந்துதல்.
அமரர் - தேவர்.
அயர்தல் - கொண்டாடுதல்.
அரண் - காவலாயிருப்பது:
அரிமா - சிங்கம்
அருந்துதல் - உண்ணுதல்.
அருவாளர் - அருவாளநாட்டார்.
அலவன் - நண்டு.
அவிர்தல் - விளங்குதல்.
அறுமை—அறுகு: ஐ - சாரியை.
அறு கோடு - அறுப்புள்ளகொம்பு.
அறை - பாசறை: மலைப்பக்கம்.
ஆண்டலை-ஆண்மக்களின்தலைபோன்ற தலையையுடையதோர் பறவை.
ஆணை-ஆக்கினை: ஆஜ்ஞாஎன்ற வடசொல் பிராகிருதவழியாகச் சிதைந்து தமிழில் வந்ததென்ப ஒரு சாரார்.
ஆயம் - கூட்டம்.
ஆரம் - சந்தனம். [டில்
ஆலை-கருப்பஞ்சாறுகாய்ச்சுங் கொட்
ஆவணம் - ஆபணம்: கடைத்தெரு.
ஆவுதி = ஆஹுதி: வடசொல்
இகல் - மாறுபாடு.
இருத்தல் - விரித்தல்.
இடைகழி - ரேழி அல்லது நடையெனப்படும்.
இணர் - குலை.
இணைதல் - பொருந்துதல்.

இயம்புதல் - ஒலித்தல்.
இயல் - தன்மை.
இரலை - கலைமான்.
இரியல்போதல் - நிலைகெட்டு ஓடிப்போதல்.
இருமை - பெருமை.
இவர்தல் - படர்தல்,
இளக்குதல் - அசைத்தல்.
இறவு - ஒருமீன்.
இறைவன் - அரசன். [தவர்.
இனம் - தொகுதி: வகுப்பைச்சேர்ந்
ஈழம் - சிங்களம்.
உகளல் - குதித்தல்.
உகிர் - நகம்.
உகுத்தல் - உதிர்த்தல், வார்த்தல்.
உணங்குதல் - உலர்தல்.
உணா - உணவு: நெல்.
உரவுதல் . பரத்தல்
உரு - வடிவம், அழகு: இப்பொருள்களில் ரூபம்என்ற வடசொல்லின் சிதைவு என்பர். அச்சம். "உருவுட்காகும்" என்பது, தொல்காப்பியம்.
உல்கு-சுங்கம்:உல்குசெய்தல் - சுங்கப்பொருளை வசூலித்தல்.
உவவு பூர்ணிமை.
உழக்குதல்-கலக்கிவிளையாடுதல்.
உழிஞை-சிறுபூளை:கொத்தானென்பர்,புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரையாசிரியர்.
உற-நன்றாக.
உறந்தை-உறையூர்.
உறழ்-வாது
உறைத்தல்-துளித்தல்.
எஃகு-வேல்.
எக்கர்-இடுமணல்.
எடுப்புதல்-ஓட்டுதல்.
எயில்-மதில்.
எயினர்-வேடர்.
எழில்-எழுச்சி,அழகு.
எறுழ்-வலி.
ஏமாத்தல்-மகிழ்தல்.
ஏர்-அழகு.
ஏர்பு-எழுந்து:செய்புஎன்னும்வாய்பாட்டெச்சம்.

எழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய். மேழகத்தகர் என்பதும் இப்பொருளதே. எழகம்—ஏடகம்:வடசொல்.
எற்றை-அஃறிணையாண்பாற்பெயர்.
எறு - இடபம், இடியேறு.
ஒக்கல் - சுற்றம்.
ஒடுங்குதல் - வீரங்குறைதல்.
ஒப்ப - ஒருதன்மையாக.
ஒருவுதல் - நீங்குதல்.
ஒல்குதல் - சாய்தல்.
ஒளியர் - ஒளிநாட்டார்.
ஓதம் - நீர்ப்பெருக்கு.
ஓரி - நரி.
ஓவம் - சித்திரம்.
கடி - காவல், அச்சம்.
கடை - வாசல்.
கடைக்கங்குல்-இரவின் கடையாமம்.
கண்ணடைஇய - கண்ணடைத்த.
கண்ணி - முடிமேற்சூடும்மாலை.
கணம் - கூட்டம்: வடசொல்.
கதிர்ச்செல்வன் - சூரியன்.
கதிர்த்தல் - ஊளையிடுதல். "ஓரி அஞ்சுவாக் கதிர்ப்பவும்".
கதுப்பு - மயிர்
கதுவுதல் - கைப்பற்றுதல்.
கந்து - தெய்வமுறையுந் தானம்.
கமுகு - பாக்கு: க்ரமுகமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு.
காாம் - முதலை: க்ராஹமென்றவடசொல்லின் சிதைவென்பர்.
கருந்தொழில் - கொடுந்தொழில்.
கலம் - மரக்கலம்.
கலி - மனச்செருக்கு.
கலித்தல் - செருக்குதல்.
கவண்கல் - கயிற்றில்வைத்து எறியுங் கல்.
கவாஅன் - பக்கமலை.
கவிதல் - இடிதல்.
கவின் - அழகு.
களரி - இடம்.
கறிமூடை - மிளகுமூட்டை.
கனம—கநகம்: (வடசொல்) பொன்.
காந்தள் - கார்த்திகைச்செடி.
காப்பு-பாதுகாவலாயிருப்பது,மதிள், காவலுள்ள இடம்.
காய்சினம் - காய்கின்ற வெகுளி.
கார்க்கரும்பு- பசுங்கரும்பு.
காால்-தூண், சக்கரம்,வண்டி, இடம்
காழ்- கோல், வயிரம்.
காழகம்-கடாரம்.
கானம்-காடு.
கானல்-கடற்கரைச்சோலை.
கிடக்கை- பரப்பு.
கிடுகு - கேடகம், சட்டம்.
கிளை - சந்ததி.
குடவர் - மேல்நாட்டார்.
குணகடல் - கீழ்கடல்.
குரம்பை - சிறுவீடு.
குருளை - குட்டி.
குரூஉச்சுடர் - ஒளியுள்ள சுவாலை.
குழிகொல்லுதல்-குழியைத்தூர்த்தல்.
குழீஇ-சேர்ந்து: குழுவுதல்-சேர்தல்.
குழை - ஒருகாதணி.
குறங்கு - தொடை.
குறுந்தொடை - அணுகவமைக்கை.
கூகை - கோட்டான்: கூகம் - வடசொல்.
கூடல்-காவிரிக்கடலொடுகூடும் சங்கமத்துறை.
கூடு - நெற்கோட்டை. [செடிவகை.
கூதாளி - வெண்டாளி யென்னும்
கூம்பு-பாய்மரம்.
கூம்புதல் - மனவெழுச்சி குறைதல்.
கூழ் - உணவுப்பொருள்.
கூளி - ஆண்பேய்.
கெழு - பொருந்திய.
கெழுமி - பொருந்தி.
கேணி - சிறுகுளம், திசைச்சொல்.
கோடு - வளைவான.
கொடுவரி - புலி
கொண்டி - கொள்ளைப்பொருள்.
கொண்டிமகளிர் - சிறையாகக்கொள்ளப்பட்ட மகளிர்.
கொண்மூ - மேகம்.
கொள்ளை - விலை.
கோட்டம் - கரை: கோயில்.
கோடியர் - கூத்தர்.
கோடு - கொம்பு.
கோாண்மீன் - கிரகங்களாகிய நட்சத்திரம்: சூரியசந்திரரும் சாயாகிரகங்களான இராகு கேதுக்களும் நீங்க மற்றவை.

கோதை - மகளிரணியும் மாலை.
கோள் - குலை.
சடை - ஜடா: வடசொல்.
சமம்—ஸமரம்: வடசொல்: போர்
சாம்புதல் - வாடுதல்.
சாய்தல் - குறைதல்.
சாலை—ஶாலா: வடசொல்.
சாறுஅயர்தல் - விழாநடத்தல்.
சிமயம் - உச்சி.
சிவல் - கௌதாரி.
சினை - கரு.
சீர் - சிறப்பு.
சுடர் - ஒளி.
சூடு - சுடப்பட்டஇறைச்சி.
சூழ்தல் - ஆராய்ந்து செய்தல்.
செயிர்த்தல்-கோபித்தல்.
செரு - போர்.
செருந்தி - கோரை.
செவ்வேள் - முருகக்கடவுள்.
செற்றோர் - பகைவர்.
செறிதல்-நெருங்குதல்.
செறிவு - நெருக்கம்.
செறு - வயல்.
சேக்கும் - தங்கும்.
ஞமலி-நாய்: பூழிநாட்டுத் திசைச் சொல்.
ஞாயில் - ஒரு மதிலுறுப்பு.
தகர்-யாட்டின்கடா.
தகைதல்-தன்னிடத்திலே கொள்ளுதல்.
தகைப்பு-கட்டு.
தட - பெரிய.
தடிதல் - அறுத்தல்.
தண்டலை - சோலை.
தலைமணத்தல் - கூடுதல்: தலை-தமிழுபசருக்கம்.
தவ-மிக.
தழை - தளிர்முதலியவற்றா லியன்ற மகளிருடைவிசேடம்.
தளி - நீர்த்துளி.
தாது - மகரந்தப்பொடி.
தாஅய்-தாவி, பரந்து.
தாயம்-வமிசபரம்பரையாற் கிடைக்கும் பொருள்.
தாழ் - தாழ்ப்பாள்.
தாழ்தல் - தங்குதல்.
தாள்-அடிப்பகுதி, முயற்சி.
தானை - சேனை.
திட்டை - மேடு.
திமில் - ஓடம்.
திரிபுரிநரம்பு - திரித்து முறுக்கின நரம்பு.
திரு - இலக்குமி.
திரை - அலை.
திளைப்ப - தழுவ.
திறல் - வலிமை.
தீது - பாவம்.
தீந்தொடை - இனியஇசை.
தீம் - இனிய.
துகிர் - பவழம்.
துகிற்கொடி - வெண்ணிறமுள்ள ஆடையினலியன்ற கொடி.
துச்சில் - ஒதுக்கிடம்.
துஞ்சுதல் - தங்குதல், தூங்குதல்.
துடி - ஒருபறை.
துடுப்பு - கணு.
துணை - கணவன்.
துப்பு - வலிமை.
துய்த்தல் - அனுபவித்தல்.
துயில்வதிதல் - உறங்குதல்.
துவன்றுதல் - நெருங்குதல்.
துறக்கம் - சுவர்க்கம்.
துறுகல் - ஒருவகைக்கல், சிறுகுன்று.
துறைபோதல்-முற்றக்கற்றல், முற்ற முடித்தல்.
தூ - தூய்மையான.
தூங்குதல் - அசைதல்.
தூசு - ஆடை.
தூண்டில் - மீன்பிடிக்கும் பொருட்டு வலையுடன் இடப்படுவது.
தூது - கல்.
தூது - புதர்.
தெவ்வர் - பகைவர்-
தெறுதல் - சுடுதல்.
தென்னவன் - பாண்டியன்.
தேஎம் - தேஶம்: வடசொல்,
தேம்ப வாட.
தொகுதல் - கூடுதல்.
தொடி - ஒருகையணி,
தொடுதல் - தோண்டுதல்,
தொடுதோல் - செருப்பு.
தொடை - கட்டு, யாழ்

தொல்லிசை - பழமையான கீர்த்தி.
நகர் - மனை.
நசை - விருப்பம்.
நடுகல் - பொருது இறந்த வீரரின் பெருமை தோன்றுமாறு அவருருவம்செதுக்கப்பெற்றுஊன்றியகல்.
நடுவு - பட்சபாதமில்லாததன்மை.
நண்ணார் - பகைவர்.
நந்துதல் - அவிதல்.
நயந்தும் - விரும்பிப்பார்த்தும்.
நறவு - கள்.
நன - அகல புணர்த்தும் உரிச்சொல்.
நனந்தலை - பரந்தஇடம்.
நண்பகல் - பகலின் உச்சிவேளை.
நாண்மீன் - அசுவினிமுதலிய நட்சத்திரங்கள்.
நாப்பண் - நடு.
நாவாய் - மரக்கலம்.
நிரைத்து - வரிசையாக வைத்து.
நிழல் - அருள்.
நீழல்-நிழலென்பதன்நீட்டல்: சாயை.
நுகம் - வண்டிமாடுகளின் கழுத்திலிடுங் குறுக்குக் கட்டை.
நேரிழை - பொருந்தின அணிகலம்.
நொடை - விலை.
நோன்தாள் - வலியமுயற்சி.
பஃறகைப்பு - பல்தகைப்பு எனப்பிரிக்க-
பஃறி - ஓடம்.
பகடு - பெருமை எருது.
பகர்ந்து - வெளிப்படையாக விலைகூறி.
பகல்-நுகத்தின்நடுவில்லதைத்தஆணி.
பசும்பதம் - புதியசோறு.
படப்பை - பக்கம், தோட்டம்.
படிக்கால் - ஏணி.
பண்ணியம் - தின்பண்டம்.
பணிபு - வணங்கி.
பணை- மருதநிலம்,
பணைநிலை - பந்தி [குதிரைச்சாலை] யிலே நிற்றல்.
பதாகை-பெருங்கொடி: பதாகா-வடசொல்.
பதி - ஊர். ஊரிலுள்ளார்க்கு, ஆகுபெயர்.
பம்பி - நெருங்கி,
பயன் - பிரயோசனம்.
பரதவர் - நெய்தனிலத்து மாக்களில் ஒருசாரார்.
பரி - செல்லுகை,
பருவம் - காலம்.
பலி-தேவர்பொருட்டு இடப்படுவது: வடசொல்.
பள்ளி-தவத்திஞேருறைவிடம்.
பறழ்-குட்டி: இது, ஒருசார் விலங்கிற்கு உரியது.
பாக்கம் - கடற்கரையூர்.
பிடி - பெண்யானை, பிடியளவு.
பிணர்-சருச்சரை.
பிணி- கட்டு: பிணியகம் - கட்டிப் போடப்பட்ட இடம்
பிணை - பெண்மான்.
பிழி - தேன்.
பிளிறுதல் - ஒலித்தல்.
பிறங்குதல் விளங்குதல்.
பீடு - பெருமை.
புகர் - நிறம்.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.
புணரி - கடலினலை.
புதவம் - அறுகம்புல்.
புதவு - வாயில்.
புதை - அம்புக்கட்டு
புயல்மாறுதல்-பெய்கைதவிர்தல்.
புரவி - குதிரை.
புலம் - நிலம்,
புலவு-புலால்நாற்றம்.
புழுக்கு-புழுக்கியஇறைச்சி.
புழை-சிறுவாயில்.
புறக்கொடுத்தல் = புறங்கொடுத்தல்: அச்சத்தால்முதுகுகொடுத்தோடல்.
புறச்சேரி - இழிகுலத்தோர் வசிக்கும் இடம்.
புறவு - புறம்பு.
புன்றலை - சிவந்ததலை.
புனல் - நீர்.
பூகம் - வடசொல்.
பெண்ணை-பனை.
பெயர்கொடுத்தல் - வஞ்சினங்கூறுதல்: வஞ்சினத்தை நிறைவேற்றின் பெயருண்டாமாதலால், வஞ்சினஞ்செய்தல் பெயர்கொடுத்தலெனப்பட்டது.

பேளம் - அச்சம்.
பேணுதல் - இலட்சியஞ் செய்தல், ஆதரித்தல்.
பொதிதல்-உள்ளேயிட்டுவைத்தல்.
பொதியில் - அம்பலம், கோயில். பொதுவில் என்பதன் மரூஉ.
பொதுவர்-இடையரான அரசர்; மருதம் குறிஞ்சி என்ற இவற்றிற்கு இடைப்பட்ட நிலமாகிய முல்லை நிலத்தில் வாழ்வதால், ஆயர்க்கு இடையர் பொதுவர்எனப் பெயர் வழங்கலாயிற் றென்பர்.
பொய்கை - மனிதரா லுண்டாக்கப் படாத நீர்நிலை.
பொருதல்-மாறுபடுதல், உரிஞ்சுதல்.
பொறி - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐந்துஇந்திரியம், இலாஞ்சினை, அடையாளம்.
பொறித்தல்-அடையாளஞ் செய்தல்.
பொன்றுதல் - அழிதல்.
போகுதல்-நீளஇருத்தல்.
போந்தை-பனை.
போர்க்கதவு - தம்முட்சேர்ந்த கதவு.
மகம்-ஒருநட்சத்திரம்: மகா - வட சொல்.
மகிழ்தல் - உண்ணுதல்.
மஞ்சிகை - பெட்டி.
மட்டு-கள்.
மடம் - அறியாமைக்குணம்.
மடிதல்-சோர்ந்திருத்தல்.
மதன் - செருக்கு.
மதி - மதிப்பு, சந்திரன்.
மது - காமபானம்.
மயங்குதல்-ஒன்றுதல்.
மரபு-முறை.
மருங்கு-குலம், பக்கம்.
மருண்டு-மயங்கி.
மருப்பு-தந்தம்.
மலிதல் - மிகுதல்.
மலைதல்-சூடுதல்.
மழலை-நிரம்பாமென்சொல்.
மறம்-வீரகுணம்.
மறுகு-தெரு.
மன்றம்-பொதுவிடம்.
மா - குதிரை, விலங்கு, மாமரம், கருமை.
மாசு-அழுக்கு.
மாட்டிய-கொளுத்திய.
மாந்துதல்-பருகுதல்.
மிழற்றுதல் - மென்மையாகச் சொல் லுதல்
மிடுதல்-தடைப்படுதல், குறைதல்.
முணங்கு-சோம்பல்முரித்தல்.
முதல் - அடி.
முதுவாய்-அறிவுவாய்தல்.
முரண் - மாறுபாடு.
முரலுதல்-ஒலித்தல்.
முருகு-மணம்
முழுக்குழவி - பூரணமாக வளர்ந்த குழவி: எனவே,முற்பட்ட கன்று.
முற்றம்-முன்னிடம்.
முற்றுதல்-நிரம்புதல்.
முன்-முதல்.
முன்றில்-இல்லின் முன்னிடம்,
முன்துறை-துறையின்முன்னிடம்.
முனி = முநி: மநநசீலன்: இருடி: வடசொல்.
முனை-பகைப்புலம்.
முனைதல்-வெறுத்தல்.
மூடை-மூட்டை.
மெய் - உடல்.
மெழுக்கம்-மெழுகின இடம்.
மேழகத்தார் - ஆட்டுக்கிடாய்.
யேழி-கலப்பை.
மை - குற்றம்.
மொய்ம்பு - வலிமை.
மொழி - பாஷை.
மோடு - வயிறு.
யாணர்-புதுவருவாய்.
வசை-குற்றம்.
வடவர்-வடநாட்டார்.
வடிமணி-தெளிந்தமணி.
வடு-குற்றம்.
வம்பலர்-புதியவர்.
வயங்குதல்-விளங்குதல்.
வயவர்-வீரர்.
வரம்பு-எல்லை.
வரி-பலநிறம்.
வருடை-ஓர்மிருகம்.
வரை-மூங்கில், மலை
வரைப்பு-எல்லை.
வலன்-வலப்பக்கம்.

வலைஞர் - வலைகொண்டு மீன்பிடிப்பவர், செம்படவர்.
வழி - வமிசம்.
வளி - காற்று: வளிநுழையும் வாய் - சாளரம்.
வறளடம்பு - வறண்ட அடம்பு: இடத்தின் வறட்சி அங்குத் தோன்றிய பொருள்மேலேற்றிக் கூறியது, உபசார வழக்கு.
வாய்மொழிதல்-மெய்ம்மை கூறுதல்.
வார் - நீட்சி.
வால் - வெண்மை.
வான்-மேகம், பெரிய.
விசித்தல்-கட்டுதல், பிணித்தல் - கட்டுதல்: விசிபிணி - இறுகக்கட்டின: மீமிசைச்சொல்.
விசும்பு - ஆகாயம்.
விடக்கு - மாமிசம்.
வியன் - பெரிய.
விராவுதல்-கலத்தல்.
விரைஇ-விராவி: விராவு-பகுதி.
விலைஞர் - விலைக்குவிற்போர்.
விழவு - உற்சவம்.
விளித்தல் - கூவுதல்.
வினை - தொழில்.
வீசுதல் - விக்லைகுக்கொடுத்தல்.
வீழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை, வீழில்லாத்தாழை-தெங்கு.
வெண்மீன் - வெள்ளியென்ற ஒரு பேரையுடைய சுக்கிரனென்னுங் கோள்: வெண்ணிறமுள்ள நட்சத்திரம்.
வெளில் - கட்டுத்தறி.
வெறியாடுதல் - ஆவேசமாடுதல்.
வேட்டம் - வேட்டை.
வேலாழி - கடற்கரையையடுத்த கடல்.
வைகல் நாள்.

பட்டினப்பாலையிற் கேள்விகள்.

(1) பட்டினப்பாலை என்ற பெயர்க்காரணத்தைத் தெரிவி. (2) பாலைத் திணைக்கு உரிப்பொருள் யாது? அஃது எவ்வாறு இந்நூலில் பெறவைக்கப் பட்டுள்ளது? (3) பாலைக்குப்புறம் என்ன? அஃது வந்துள்ள வகையினைத் தெரிக்கவும். (4) பட்டினப்பாலையை யாத்துள்ளதிறனை விவரிக்கவும். (5) 'வாரேன்நெஞ்சே' எனக் கூறக் காரணம் என்ன? (6) நெஞ்சைநோக்கித் தலைவன் 'வாரேன்' என்று கூறுதலால் பெறலாகும் உட்கருத்து என்ன? (7) 'முட்டாச்சிறப்பிற்பட்டினம்' என்றது எதனை? அதன் சிறப்புக்களுள் பண்டகச்சாலைமுன்றிலையும்,வியலாவணத்தையும்,நகரவரைப்பிறபலவகைக் கொடிகளையும், வளந்தலைமயங்கிய நனந்தலைமறுகினையும் பற்றித் தொகுத்துஒன்றரைப்பக்கத்தளவில் ஓர் கட்டுரை வரைக. (8) புகார்நகரவணிகரின் குடிவாழ்க்கை எங்ஙனம் கூறப்பட்டுள்ளது? (9) திருமாவளவனின் வரலாற்றினைப் பட்டினப்பாலை எங்ஙனம் கூறுகின்றது? தொகுத்தெழுதுக. (10) 'வாகைதானேபாலையது புறனே' என்ற சூத்திரத்தையொட்டி உருத்திரங்கண்ணனார் அமைத்துள்ள திறனை எடுத்துக்காட்டுக. (11) தெவ்வர்க்கோக்கிய திருமாவளவனது வேல் வெய்து என்பதை ஆசிரியர் எங்ஙனம் பெறவைத்துள்ளனர்? (12) திருமாவளவனது செங்கோல் தண்ணிது என்பதை ஆசிரியர் எங்ஙனம் பெறவைக்கின்றார்? (13) உருத்திரங்கண்ணனார் உவமைகளைத்திறம்பட அமைப்பர் என்பதனைச் சிலசான்றுகள் காட்டி நிறுவுக.(14) பட்டினப்பாலையால் தெரியலாகும் பண்டைக்காலச் செய்திகளைத்தொகுத்துவரைக. (15) பட்டினப்பாலைக்குப் பாட்டுடைத்தலைவன்யார்? அவனைப் பற்றி அறிவனயாவை? மற்றொருதலைமகன் யாவனென்று கூறப்படுவன்? (16) விளக்குக:— இருகாமத்திணையேரி, புலிபொறித்துப் புறம் போக்கி, உறழ்குறித்தெடுத்த வுருகெழுகொடி, நறவுநொடைக்கொடி, நெடுநகத்துப் பால்போல நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர். (17) பட்டினப்பாலை என்ன பாட்டு எனப்படும்?

பட்டினப்பாலையில்

பாட்டுடைத் தலைவனைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி.

இந்தப்பட்டினப்பாலையில் பாட்டுடைத்தலைவனைக் கூறுமிடத்துத் திருமாவளவன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது: திருமாவளவன் என்பதற்குக் **கரிகாற்சோழன்** என்று பொருள் கூறியுள்ளனர் முன்னோர்: அதையொட்டியே பின்னுள்ளோரும் கூறி வருகின்றனர்: இக்காலத்து ஒருசார் ஆராய்ச்சியாளர் அது பொருந்ாது என்கின்றனர்.

அவர் கூறுகின்ற காரணங்கள்:—பிறப்பு, அரசவுரிமையெய்தியது, ...ரில்வென்றது என்ற இவைமுதலியவற்றைப் பார்ப்போமாயின் **கரிகாற்சோழன்**பெயர் வந்த இடத்துக் கூறியவற்றைக்காட்டிலும் **திருமாவளவன்** என்று பெயர்வந்துள்ள இடத்துக்கூறியவை வேறுவகையாகவுள்ளன: பொருநராற்றுப் படையாலும் அகநானூற்றுப் புறநானூற்றுச்செய்யுட்கள் சிலவற்றாலும் கரிகாற்சோழனைப்பற்றி அறியப்படுவன—கரிகாற்பெருவளத்தானாகிய இவன்— (1) உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வன்: (2) தாய்வயிற்றிருந்து தாயமெய்தியவன்: (3) பிறந்து தவழ் கற்றதற்றொட்டுச் சிறந்த நன்னாடு செகிற்கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்பவன்: (4) பகைவரின் சூழ்ச்சியால் இளமையில் நெருப்புண்டு தப்பிக் கால்கரிந்தவன்: (5) பின்னரும் பகைவர் ஏவல்கேட்ப, ஏவல்செய்யாத பகைவர்நாடு தெருமந்து கன்று கலங்க, நாடொறும் அருளும் ஆண்மையும் இலங்க ஆண்டவன். (6) வெண்ணிப் பறந்தலையில் சேரமானோடு பொருது அவனையும் ஒரு பாண்டியனையும் பதினொருவேளிரையும் வென்றவன்: மற்றும், ஒருகால் வாகைப்போர்க்களத்தில் ஒன்பதுமுடிமன்னரை முறியடித்தவன் என்பன:

திருமாவளவன் என்ற பெயரோ பட்டினப்பாலையிலன்றி வேறு எங்கும் வரவில்லை: இங்குத் திருமாவளவனைப்பற்றிக்கூறியன வருவன:—வேங்கைக் குருளைக் கூட்டுள்வளர்ந்தாங்குச் சிறு பருவத்துப் பகைவர் சிறையகத்திருந்தான்: பிறகு தறுகண்மை முதிர்ந்து சூழியில்வீழ்த்திய களிறு சினந்து கரையைக் கொம்பாற் குத்திக் குறைத்துக் குழியைநிரப்பி வெளியேறித் தன்பிடியோடு கூடுவது போல ஆழச்சூழ்ந்து பகைவரின் வலியகாவலை யடியறுத்துப் பகைவரைப்பொருதுஅடர்த்து அவர்வெளவிய தனது தாயத்தைத் தன்திறலால் வென்றுகொண்டான்: அவ்வாறுமீட்ட நாட்டினாட்சி போதுமென்றுஅமையாது வெகுண்டு முன் தன்னைத்தளைத்தவர்தம் தண்படைப்பை நன்னாட்டில் படையெடுத்தேறி அரண்களை யெறிந்து ஊர்களையழித்து நாடுதொலைத்துப் பெரும்பாழ் செய்தான்: உறந்தையை விரிவுறச் செய்து கோயிலொடு குடிநிறுவினான் என்பவை முதலியன.

(7) மற்றும் அன்னார், கரிகாற்பெருவளத்தானைத் திருமாவளவனென்று எங்கும் கூறியதில்லையென்றும், கலிங்கத்துப் பரணியில் பட்டினப்பாலைக்காகப் பதினாறுநூறாயிரம்பொன் கொடுத்தவன் கரிகாற்பெருவளத்தானே என்று கூறப்படவில்லையென்றும், பழமொழி

யில் "சூடப்பட்டுயிருய்ந்த சோழன்" என்பதே கரிகாற்பெருவளத் தானைக் காட்டாநிற்றலால்,மகன்-அவனது மகனாகிய அல்லது வழித் தோன்றலாகிய திருமாவளவன் ஆவன் என்றும்,மற்றும் சிலவும் கட்டியுரைக்கின்றனர். இப்பொருளைப்பற்றி எமக்குத் தோன்றுவன காட்டுகிறோம்: அறிஞர் நடுநிலையோடு ஆராய்ந்துதெளிக: மற்றும் எமக்குத் தெரியாதன இருப்பவற்றைத் தெரிவித்து எமது கொள்கையை மாற்றவேணுமென்றாலும் வரவேற்கின்றோம்.

(1) உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வன் கரிகாற் சோழன் என்று பொருநாற்றுப்படையில் கூறியிருப்பப் பட்டினப்பாலையில் கூறவில்லையே: அன்றியும் (2) தாய்வயிற்றிருந்து தாயமெய்தினோன் என்பதும் இல்லையே யென்பனவற்றைப்பற்றிய ஆய்வு:— கரிகாற்சோழனைப்பற்றி அகநானூறு சிலப்பதிகாரம் பழமொழி முதலிய எத்தனையோ நூல்களில் வந்துள்ளன ஆராய்ச்சியாளரே காட்டியுள்ளார். அங்கெல்லாம் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வன் கரிகாலன் என்று கூறியுள்ளதா? தந்தையின்பெயரைத் தவறாது கூறவேண்டுமென்று யாரேனும் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனரா? தாய்வயிற்றிருந்து தாயமெய்தினோன் என்றது, இவன் முன்னோரின் அரசைப் பெறுதற்குஉரியவன் என்ற கருத்தைக் காட்டுவதன்றி, தாய்வயிற்றிலிருந்தபடியே முடிசூடி அரசுபுரிந்தானென்ற கருத்தைக்காட்டுமா? கருவிலே திருவுடையவன் என்று அவனைச் சிறப்பிக்கக் கூறியதன்றி வேறு கருத்துக் கொள்ளமுடியுமா? ஒருநூலில் ஒருவனைப் பற்றிச் சிலபொருள்கள் கூறியுள்ளனஎன்றால், அப்பொருள்களை இன்னொருநூலிற் கூறாவிடின் அந்நூலிற் கூறப்பட்டவன் வேறு, இவன் வேறு என்னவேண்டுமா? கரிகாலனைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்தில் இமயத்தே புலிக்கொடி பொறித்தவன், வச்சிரநாட்டரசன் முதலியோரிடத்து முத்துப்பந்தர் முதலிய திறைபெற்றவன் முதலியன கூறியிருக்க, பொருநாற்றுப்படையில் அவ்வாறு ஒன்றும் கூறவில்லையே! இதற்கு என் சொல்வது? இவையெல்லாம் கரிகாலனுடைய பெருஞ்சிறப்பைக் காட்டா என்பரா? (3) பிறந்து தவழ்கற்றதற்றொட்டுச் சிறந்தநன்னாடு செகிற்கொண்டு நாடு வளர்ப்பவனென்பது பட்டினப்பாலையிலில்லையேயென்பதுபற்றியஆய்வு:-இதனால் பெறப்படுவது இளமையிலேயே அரசுபெற்றானென்பது. இது கூறாமையால் திருமாவளவன் வேறுபட்டவனாவனா? கொடுவரிக்குருளை கூட்டுள்வளர்ந்தாங்குப் பிறர் பிணியகத்திருந்து பீடுகாழ் முற்றி... பெருங்கையானைபிடி புக்காங்கு(பட்டினப்பாலை 221-224) என்றதனால் திருமாவளவன் இளமையிலெல்லாம் சிறையிலேயே கிடந்தான் என்றுதான் கொள்ளவேணுமா? பழமொழியில் கரிகாலன் கருவூரிலிருக்கையில் கழுமலமென்னும் ஊரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சியை யடைந்தானென்று கூறப்படுவதால், பிறப்பதற்கு முன்னேயாவது பிறந்தஉடனாவது அரசைப் பெற்றானென்பது துதிமொழியேயன்றி உண்மைப்பொருளல்ல என்பது பெறப்படுமன்றோ? (4) கரிகாலன் இளமையிலே நாடாண்டு பகைவென்றதல்லாமல் பகைவரால் தளைப்பட்டுத்தப்பின செய்தி கேட்கப்படாததுஎன்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றார்: அதனைப்பற்றியஆய்வு:—அன்னாரே பகைவரின்

சூழ்ச்சியால் சிறையுண்டு நெருப்பிலகப்பட்டுக் கால்கரிந்ததோடு தப்பியவன் எனக்கூறுகின்றரே! இப்பொருளேயே உருத்திரங்கண்ணனர் 'கூருகிர்க் கொடுவரிக்குருளை கூட்டுள்வளர்ந்தாங்குப் பிறர்பிணியகத்திருந்து பீடுகாழ் முற்றி நண்ணார் செறிவுடைத் திண் காப்பேறி' என்று கூறுகின்றரெனின் வரும் இழுக்கு என்னை? (5, 6) வெண்ணிப்போர் வாகைப்போர் வென்றிகள் குறிக்கப்படவில்லையே என்பதைப்பற்றிய ஆய்வு:-பட்டினப்பாலையில் 228 அடிக்குமேல் பகைவரை வெல்லுதல் அவர்நகரைப் பாழ்படுத்தல் முதலியனவும், "பல்லொளியர்பணிபொடுங்க...குடவர்கூம்பத்தென்னவன்திறல்கெட,...இருங்கோவேளிர் மருங்குசாய" என்ற பகுதிகளால் வெண்ணிப்போர்வென்றி வாகைப்போர் வென்றி என்பனவும் கூறியவாறே கூறவேண்டுமென்பது உண்டோ?

இனி, (7) திருமாவளவன் என்பது கரிகாலனுக்குப் பேராக வழங்கவில்லையென்பதுபற்றிப் பார்ப்போம்: சிலப்பதிகாரத்து இந்திர விழாவூரெடுத்த காதையில் "இருநிலமருங்கிற் பொருநரைப்பெறாஅச், செருவெங்காதலிற்றிருமாவளவன், வாளுங் குடையும் மயிர்க்கண் முரசும், நாளொடுபெயர்த்து நண்ணார்ப்பெறுக இம், மண்ணகமருங்கின் என் வலிகெழுதோளெனப், புண்ணிய திசைமுகம் போகியவந்நாள்.. இமையவருறையும் சிமையப் பிடர்த்தலைக்,கொடுவரியொற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு" என்ற இடத்து, திருமாவளவன் என்பதற்கு அடியார்க்குநல்லார் கரிகாலன் என்று உரை கூறியுள்ளதை ஆராய்ச்சியாளர் கண்டிலரோ? பொருநராற்றுப்படையின் முடிவிலே காணப்படும் மூன்று வெண்பாக்களில் இடைவெண்பாவில் இங்ஙனே கரிகாற் பெருவளத்தான் கூறப்பட்டிருத்தலும், மேலும் மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் "திருவின் செல்வியொடு பெருநில மடந்தையை, யொருதனியாண்ட செருவடு திண்டோள், கரிகாற்பெரும் பெயர்த்திருமாவளவனைப்,பாலை பாடிய பரிசிலன்றெடுத்த........." என்று இவ்வாருக அடிகள் வந்திருத்தலும் காணலாமே. இனி, கரிகாற்பெருவளத்தான் என்பதில் பெருவளத்தான் என்பதே மாவளவன் எனப்பட்டு, திரு என்பதை அடைமொழியாகப் பெற்று வந்தது என்று கொள்வதில் தவறுண்டோ? கலிங்கத்துப்பரணியில் ஒருசோழருக்கு ஒரு பாடல்வீதமே கூறியுள்ளதென்றற்குவேண்டிய ஆதாரம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. "சுடப்பட்டுயிருய்ந்த" என்ற பழமொழிப்பாட்டிற்கு ஆராய்ச்சியாளருரை ஏற்புடைத்தா என்பதும், அறிஞர் ஆராயவேண்டுவதே. 'பிடர்த்தலையார்' என்று உறவினரோ தொடர்புடையவரோ கரிகாற்பெருவளத்தானுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லையென்று கூறுகின்றர். ஓர் உரையாசிரியர் 'கரிகாலனுக்கு மாமன் அழுந்தூர்வேள்' என்று கூறியதால், இரும்பிடர்த்தலையாரென்று அந்தக்கரிகாலனைச் சேர்ந்தோர் எவருமில்லையென்று எப்படிச் சாதிக்கலாம்? அன்றியும், இப்பாடலில் நெடுநாள் இராச்சியத்தையிழந்திருந்து முதுமையில் அரசு எய்தினன் என்று கூறியுள்ளதா? மேலும் சுடப்பட்டு உயிருய்ந்த சோழனகிய கரிகாலனுக்கு மகன் திருமாவளவன் என்று கூறி, அதனைச்சமர்த்திக்க வேற்றுப் பொருள்வைப்பணியாக "இல்லை உயிருடையாரெய்தாவினை'

Government Oriental Manuscripts Library,
Triplicane P.O., Madras

என வந்துள்ளதுஎன்றால், பொருட்பொருத்தமுறுமா? சுடப்பட்டு உயிருய்ந்தகரிகாற்சோழனைவிட அவன் மகன்வேறு ஆனால், இப்பழமொழியின் ஈற்றடி எதற்காக வந்தது? 'சோழன மகன்'' என்ற இடத்து ''நகைக்கூட்டஞ் செய்தான் அக்கள்வன் மகன்'' என்றஇடத்திற்போல 'சோழனாகிய மகன்' என்று இருபெயரொட்டாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டுமேயன்றி 'சோழனுக்கு மகன்' என்று வேற்றுமைத் தொகையாகப் பொருள்கொள்ளலாகாது. கொள்ளின், பொருள் பொருத்தமுறுமாறு இல்லை. ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து, திருமாவளவன்வேறு கரிகாலன் வேறு என்றுகொள்ளவேண்டிய அவசியமிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

இனி ஆராய்ச்சியாளர் கூறுமாறு திருமாவளவன் என்று சிறப்புறக் கரிகாற் பெருவளத்தானுக்கு மகனாக ஒருவன் இருந்தான்என்று கொள்வதற்கு, அன்னார் நூல்வாயிலாகவோ, கல்வெட்டின் மூலமாகவோ தமது கொள்கையை நிலைநாட்டத்தக்க வலியுடைச்சான்று காட்டவேண்டும்: இப்பொறுப்பை நிறைவேற்றுந்தவரையில் அன்னார் கூற்று வெற்றுக் கூற்றையென்று கருதவேண்டிவரும்.

Government Oriental Manuscripts Library,
Triplicane P.O., Madras

———

V. M. G's
POPULAR TAMIL GUIDES

FOR

S. S. L. C. INTERMEDIATE, & B. A.

A Complete Guide to the Selections in Poetry and to the Texts, Detailed and Non - Detailed for the S. S. L. C. Examination, 1950 Rs. 2 - 0 - 0

Do. for the Intermediate Examination, 1950 Rs. 3 - 0 - 0

Do. for the B. A. Degree Examination, 1950 Rs 5 - 0 - 0

O

V. M. GOPALAKRISHNAMACHARIAR,

17, T. P. Coil St.,

TRIPLICANE, MADRAS.

FOR COPIES APPLY TO THE AUTHOR OR TO ANY LEADING BOOK-SELLER.